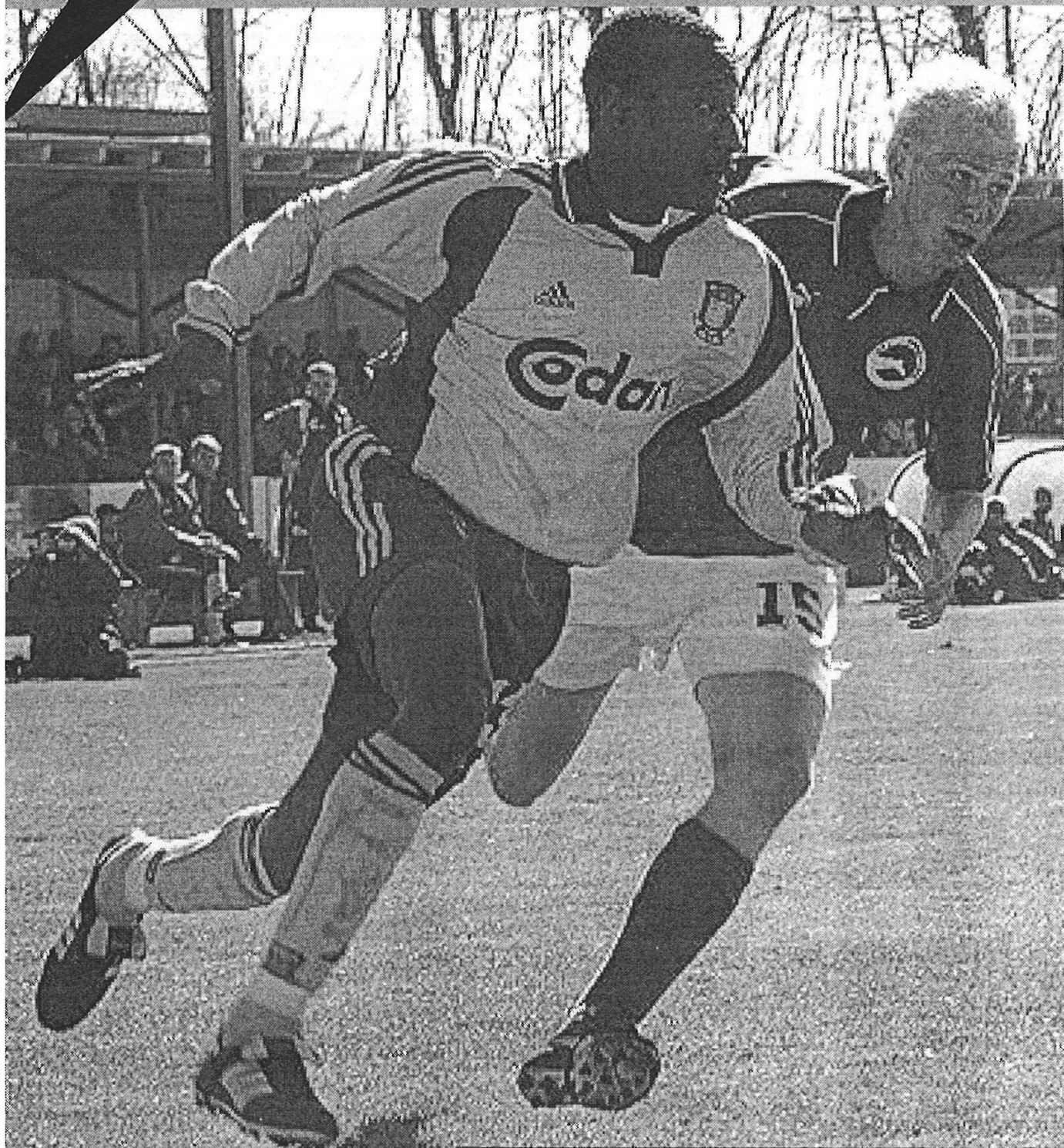

MINUTES LEFT

Danmarks eneste fanzine. Pris kr. 10,-

MAJ 2001 – 4. ÅRGANG - NUMMER

BARRO PRØVER SUPERLIGAEN... NÆSTE GANG MÅSKE OGSÅ
MED EN BOLD!

INDHOLD:

Redaktørens kommentar	2
Altid Frejdig Når Du Går	4
Operation Brøndby-CD	7
Hvorfor tage til Viborg	8
Alle Hader Os – den interne krig	10
Casuals	11
Et spørgsmål om smag...	12
Så det er så Jylland...?!	14
Bannerkonkurrence	16
Hvor er de unge?	17
Et langt liv uden for ligaen	18
MacIntyre Undercover	21
Suburban Rebels	22
FanForum 2000 – kom der noget...	23
Kære Silkeborg IF	24
OPKAST	25
- Mandag sutter	26
- Sæsonopdatering i punktform	27
- Den Store Borg-tur	28
- Bodega Støvlen i Vanløse	30
- Husker du Benjamin	31

Redaktørens kommentar

Min ven Jais ringede dagen efter 2-1 sejren over aarhus gf(c). Han sad i Herning og nød en *Laphroaig* – på TDC's regning, naturligvis. Jeg kunne næsten føle, hvordan jeg måtte have betalt en andel af hans næste slurk. Det førte til, at Jais mente, at man burde drage til det skotske højland, hvor man burde slå sig ned nogle dage og drikke sig vissen i whiskey, bare helt og alene, isoleret fra alting. Lidt ligesom tingene foregår hos BT. Hvem ved, hvis vi blev stive nok ville vi måske endda kunne få freelanceopgaver for netop BT?! En bog kaldet "*Hitchhiker's Guide to the Galaxy*" af Douglas Adams omhandler en planet, der er indhyllet i tåge. Beboerne er ganske sikre på, at de er alene i universet, indtil den dag, hvor et fremmed rumskib dratter ned på planeten. Alle illusioner om, at være ene i rummet er bristet. Den eneste løsning for

2 MINUTES LEFT

Nummer 22 – Maj 2001

ved Jens Jam Rasmussen og Henrik K Andersen

jensjam@hotmail.com / henrik@allehaderos.dk

Redaktion og tak til:

Jens Jam Rasmussen, Henrik K Andersen, Troels "Harry" Fløe, Thomas E Simonsen, Lars Flanding, Søren Jensen, David Kristoffersen, Torben (Casuals), Steen "Morfar" Sørensen, Jesper Friberg, Magnus Arnason, Lars Koch, SB (Talking Bollocks) og Martin Heiden.

Forside: Oumar Barro på fransk visit i Superligaen – uden bold

Bagside: Alt godt fra Manegen

Vigtig information:

© 1997-2001 Dette er et uofficielt Brøndby IF magasin. Indholdet er ikke godkendt af fodboldklubben på nogen måde. De synspunkter, der kommer til udtryk i 2ML er ikke nødvendigvis synspunkter, der udtrykker redaktionens holdning. Vi forbeholder os ret til at bruge alt indsendt materiale, og forkorte og redigere i dette. Forfatterens synspunkter vil dog stadig tydeligt fremgå i det redigerede materiale. 2ML vil automatisk give alle, der føler sig forurettet af 2ML's indhold, mulighed for genmæle.

Kommentar

beboerne er nødvendigvis, at alt andet liv i universet må udryddes. Ellers vil de aldrig få universet på den måde, som de altid har fremstillet det. Den metode har man også luret i dagspressen og selvom dækningen af vores seneste kampe har været ringe, vil ingen nogensinde komme op på siden af BT's univers, der ikke går ud på at dække historierne, men at opdigte en falsk virkelighed. Deres kampreferat fra fx føromtalt kamp mod aarhus gf(c) udtrykte, at vi ikke havde fortjent point. Man skal være meget patriotisk for at mene, at gæsterne havde fortjent at få noget hjem fra Brøndby af og når det forholder sig sådan, at begge hold ikke kan få nul point i samme kamp, så måtte logikken være, at vi havde fortjent dem – eller minimum et af dem. Dagen inden havde selvsame BT svinet Superligaen til for at være for kedelig og af alle kedelige hold, var vi det næstkedeligste. Min ven Søren udtrykte det bedst: *"Jeg kan godt se, at vi ikke spiller som Brasilien i øjeblikket, men kedelige kan man sku ikke kalde os"*. Vi skulle øjensynligt være mere kedelige end AB, der alene her i foråret har spillet 0-0 i fem af deres ti kampe. Hvis man nu tog og spurgte en Herfølge-fan om hvilken kamp han mente var sæsonens bedste, ville jeg gætte på, at hans svar ville blive 3-2 over os. I Aarhus ville de sikkert pege på hhv. 2-1 og 2-0 sejrene over os, i Lyngby ville 3-0 mod os sikkert også rangere højt og Viborg og pse har også et par sejre mod selveste Brøndby IF, som de sikkert fandt ganske underholdende... og alligevel er vi kedelige?! På trods af, at have scoret 20 mål mere end det næstmest scorende hold i ligaen?! Kan man ligesom mærke, at BT's pointe går på, at det er kedeligt, hvis Brøndby IF vinder. Og det er ikke kun underholdningsmæssigt, at det er kedeligt. Det er også kedeligt for BT, i samme forstand, som det er kedeligt, at se en ven dø. Altså kedeligt er lig sørgeligt, fordi det ikke passer helvedes godt ind i det verdensbillede man gerne vil bygge op. Jeg skrev kort via deres hjemmeside, at jeg ville skraldgrine, når de om to år jamrede løs, ligesom Aktuelt gjorde for et par måneder siden, da de "døde". Typisk BT kunne jeg dog ikke sende min kommentar, da deres script på kommentarsiden ikke virkede.

Overraskende. Steen Uno, manden bag de fleste Brøndby-historier i BT, blev for resten set forlade Brøndby Stadion et kvartér inde i anden halvleg mod aarhus gf(c) og alligevel formåede han, at omtale kampen i næste dags avis. Gør som mange af os andre. Boykot lortet og lad dem dø smerteligt!

Mesterskab eller ej

Ovennævnte blev skrevet inden kampen i Gladsaxe. Jeg har ikke gidet at læse BT dagen efter "slagsmålet" derude. Intet nyt der. Ej heller i vores svingende præstation og dommerstandard. Det kan blot konstateres, at vi her fire runder før afslutningen på sæsonen er røget tilbage på tredjepladsen, et point bag hhv. f*ck og Silkeborg IF (før gårsdagens opgør i Superligaen). Netop de to hold skal vi møde i de følgende runder (efter dagens kamp mod Lyngby) – og i begge tilfælde på udebane. Silkeborg-turen tegner allerede til at blive den største Jyllandstur i nogle år, såfremt at vi ikke smider flere point væk i dag mod Lyngby. Underligt at tænke på, at vi for godt ni måneder siden stod en ganske beskedent flok på omkring 300 fans – lettere desillusionerede efter en skuffende sæsonstart – på netop Silkeborg Stadion og så os vinde den flotteste Superliga-sejr jeg til dato har set. De 7-1 var et kæmpe vendepunkt for sæsonen og de næste par måneder spillede vi virkelig godt. Nu er vi tilbage til den lettere desillusionerede indstilling, men vi kræver ikke en 7-1 sejr i Silkeborg. En sejr får vi dog brug for, men også den selvtillid en sådan sejr vil give. Med fire runder tilbage, et f*ck-hold, der ikke har tabt en eneste kamp i år og et Silkeborg-hold, der holder *clean sheets* på striben, ligner vi ikke det bedste bud på et mesterskab. Man skal dog aldrig undervurdere Brøndby IF. Vi har ikke tabt i de seneste otte ligakampe og har det med at løfte vores spil, når det virkelig gælder. Jeg tror, at aftenens kamp bliver meget afgørende for vores skæbne. Den også blive den hårdeste. Den skal vindes, men Lyngby har ikke vundet i de seneste ni kampe og det er aldrig sjovt at møde sådan et hold. Velkommen til 2ML.

Henrik Andersen (gæsteredaktør)

Altid Frejdig Når Du Går

Jagten er gået ind på den store fælles Brøndby-hymne, og Henrik Andersen blæser her et par højlydte gange i jagthornet.

Stemning. Lidt ligesom vejret. Alle taler om den, ingen gør noget ved den. Det er måske ikke en hel fair konklusion. Tjernobyl, de var et fornuftigt forsøg på at påvirke vejret og stemningen, bliver da også forsøgt forbedret på forskellige måder. I *Mighty Colors* - Brøndby Supports officielle talerør - skulle der være en artikel i seneste udgave (som jeg ikke har læst), hvori der postuleres, at det er de gamle fans, der svigter stemningen mest. Nu afhænger det meste gerne af øjnene der ser og selvom min omgangskreds, der vel er blandt "de gamle fans" ikke synger med på så meget som vi har gjort - hvilket nok skal forklares med, at vi synger når vi vil udtrykke noget og ikke bare for at larme - så vil jeg mene, at det stadig hovedsageligt er de gamle fans, der holder fankulturen i Brøndby IF i live ved at starte sange, lave *fanzines*, tifoer, CD-projekter osv. Nu er stemningen noget der har været diskuteret i mange år efterhånden, men problemet er netop at debatterne kun er debatter og derfor sjældent bliver realiseret på tribunerne. Jeg får gennemsnitligt to nye sangforslag ind på min e-mail om ugen. Gode, lange tekster, gerne suppleret med en mp3-fil med originalmelodien, men problemet er som altid; hvordan får man *realiseret* de kreative idéer? Hvis du nu forventer, at jeg her vil forsøge at komme op med de vise sten, må jeg skuffe dig. Den eneste rigtige vise sten, jeg kan finde p.t. er et CD-projekt, som der p.t. arbejdes lidt på (jf. Heidens artikel andetsteds i dette nr. - red). Dette indlæg kommer mere til at handle om higen efter én sang, der vil være synonym med Brøndby IF i mange år fremefter.

Manglende nytænkning

Vi er en del Brøndby-fans, der er lettere frustreret over manglende nytænkning og kreativitet blandt det faste klientel på Brøndby Stadion. Det er vel den vej udviklingen bare er gået, både nationalt og internationalt. Vi overvejede på et tidspunkt, at udgive en undergrunds-CD med omskrivninger af klassiske sange. Projektet var dog en smule mere kompliceret end som så. Alene udvælgelsen af melodier og derefter komponeringen af nye tekster gav store problemer og projektet har været skrinlagt i nogle måneder. Nu er der måske snart håb forude, hvilket bl.a. et overskud på dette blad skal hjælpe på.

Hvad vi leder efter er en/nogle sang(e), der kan sammenlignes med fx. Liverpool's "You'll Never Walk Alone" og "We shall overcome", Leeds' "Marching on together" og Chelsea's "Flying high". Sange, der indeholder smukke/melankolske erklæringer i teksten og som er lette at synge med på (i hvert fald omkvæds-mæssigt), således at sangen også kan bruges af fansene under kampen. Men spørgsmålet er om der er nogen grund til at opfinde den dybe tallerken igen. Savage Affair med Alex Nyborg Madsen i spidsen, lavede for nogle år siden "Brøndby Stomp", hvilket i sig selv er den bedste Brøndby-sang, der gennem tiderne er blevet udgivet. Den eneste svaghed er, at den er på engelsk og at den ikke er udpræget let at synge med på. Det gør det umådeligt svært, at introducere den som en sang, der bruges i kampens forløb af fansene. I den anledning tog jeg kontakt til Alex Nyborg Madsen, da han har hjertet det rette sted, og spurgte om han skulle have et forslag til en sang, der virkelig udtrykker det hele; stolthed, kærlighed, melankoli, frustration.

"I er ikke alene om at tænke på nye muligheder. Jeg ved, at der er flere i klubben, Per Bjerregaard inklusiv, der

drømmer om en sang, alle kan synge og som har et udtryk, der ligner *You'll Never Walk Alone*", svarede Alex og tilføjede at "...jeg har også talt med drengene i *Savage Affair* om, at vi i løbet af foråret, vil forsøge at skrive en ny Brøndby sang på dansk. Det håber jeg vil lykkes".

Only fools rush in

Personligt tænder jeg en del på den gamle Monkees sang "*Daydream Believer*" i en Brøndby-version. Jeg tror den ville det rykke meget i fankulturen. Netop denne sang har nemlig et utrolig let omkvæd, som uden problem kunne synges på Faxe-tribunen, hvis blot vi havde nogle danske ord at synge. Måske er den dog "kun" brugbar til kortere sange a la "*Flyv så højt*", men brugbar er den under alle omstændigheder. Men hvorfor ikke bare synge en allerede eksisterende sang? På Hovsa sker det engang imellem, at folk bryder ud i spontan fællessang og de to sange, der typisk bliver sunget er "*You'll Never Walk Alone*" og "*Can't Help Falling in Love*". "*Walk on, walk on, with hope in your heart and you'll never walk....*", lyder helt fantastisk, når 40-50 Hovsa-gæster synger den, men jeg har det lidt dårlig med at synge den sang på stadion, da det er en Liverpool (og Celtic) sang, som allerede - uoriginalt - bliver misbrugt af klubber rundt om i Europa, ikke mindst i Holland og Tyskland. Den anden er derimod en oplagt mulighed. Igen en sang, der kan få det til at løbe koldt ned ad ryggen på én, når en stor flok synger den. Tænk bare over ordene:

*Wise men say, only fools rush in,
but I can't help falling in love with you.
Shall I stay, would it be a sin,
if I can't help falling in love with you.*

*Like a river flows, surely to the sea,
darling so it goes,
some things are meant to be*

*Take my hand, take my whole life too,
'cos I can't help falling in love with you,
no I can't help falling in love with you*

Den er så småt ved at køre en smule på Faxe-tribunen, men som hovedregel gælder

det for nye sange, at man skal være tålmodig og standhaftig. En indkøringstid på seks måneder plejer ikke at være usandsynlig. Det varmer mit hjerte, at mange prøver at få gang i nye sange, i form af gamle klassikere. Faktisk kunne jeg let forestille mig, at vi med tiden synger mere end fx. bare "*Can't help falling love*". Et par bustursklassikere, som jeg dog (heldigvis) ikke ser den store stadionfremtid i er "*Tror du det for sjovt jeg drikker, tror du jeg kan li' det, hva'?*" og "*We're not gonna take it, no, we ain't gonna take it...*" (hhv. Red Warszawa og Twisted Sister - red.).

Med rank ryg og oprejst pande

En tredje sang, der er blevet inkluderet på bustursbåndmixet (i en Lars H.U.G.-version) er til gengæld en sang, der kunne blive en helt speciel Brøndby-kending, var en sang, som Alex Nyborg Madsen kort nævnte den for mig. "*Personligt har det altid undret mig lidt, at der ikke er nogen, der har tænkt på at bruge salmen "Altid Frejdig Når Du Går" i fodboldsammenhæng*". Jeg er ikke den store kirkegænger - faktisk interesserer kirker mig lige så meget som billers avlsbetingelser, men jeg forhørte mig alligevel lidt omkring. Et par venner kunne bekræfte, at salmen faktisk skulle være brugbar, men at man nok lige skulle ændre de mest religiøse vendinger i teksten. Det er en smuk og enkel sang, med et meget stærkt udtryk og budskab. Den blev benyttet af den danske frihedsbevægelse under besættelsen og det ville virke meget stærkt, at høre den sunget af tusindvis af mennesker på Faxe-tribunen. "*You'll Never Walk Alone*" er også oprindeligt en kristen sang. Problemet med sangen kan være, at ikke alle er vilde med den, da den er meget benyttet til begravelser, men det er lidt unuanceret. Budskabet handler nemlig ikke om død, men om at leve sit liv med rank ryg og oprejst pande.

Jeg forhørte mig lidt omkring hos folk med mere livserfaring, end jeg selv. "Positive P", som hans kaldenavn er blandt bekendte(!) strøede om sig med vise ord og pointerede, at det kræver held at få indarbejdet sådan en sang som "*Altid frejdig når du går*" på stadion. Selvom det virker som en åbenlys god idé på nogle stykker, kan man være

sikker på, at der er mange som vil være hundrede år om at tage den til sig. Det kræver et stykke organiseret arbejde for at speede den proces op, men det kan lade sig gøre. Sangen skal omskrives til mere fodboldagtig terminologi, men uden at indholdet bliver ødelagt. "Positive P" synes, at sangen er for religiøs, men at den kan laves om, så højtideligheden og urkraften ved det religiøse ikke går tabt. Hans forslag blev som følger:

*Altid frejdig når du går;
stolthed skal du kende,
selv om du til målet når
først ved verdens ende.*

*Aldrig ræd for modstands magt
vilje og mod vil lyse;
med et kæmpekor i pagt
skal du aldrig gyse.*

*Kæmp for alt, hvad du har kært;
dø, om så det gælder,
da er livet ej så svært,
kampen ikke heller.*

Næste skridt

Så hvad gør man her fra? Ja, først og fremmest prøver man at lodde stemningen, om andre fans overhovedet bryder sig om idéen. Hvis de gør, så må et projekt, som indførelsen af en helt ny sang, stille krav til fansenes standhaftighed. Brøndby Support, hvis kapacitet på dette område ikke kan betvivles, kunne være behjælpelige med omdeling af teksten (evt. sammen med andre budskaber) ved tre-fire hjemmekampe, samtidig med, at nogen melder sig til at synge for. Det kunne være perfekt, at få en sang, der er så meget mere end lållå og svingende halstørklæder (som andre klubbers fankultur er baseret på). På Nørrebro og Vesterbro ville man ikke engang fatte betydningen af følelsesladet sang, men de kvarterer er også så skumle og ukulturelle, at der er et halvt års ventetid på at vandalisere telefonboksen. I går meldte politiet endda om, at en kraftig bombeeksplosion i området omkring Nordre Fasanvej/Hillerødgade og en talsmand

mente, at eksplosionen havde medført forbedringer for godt tyve millioner kroner. Det var et sidespring. Kort sagt: jeg siger ikke at ovenstående melodi er den endegyldige løsning, men den er et *forslag*. Sange kommer og går - lidt ligesom moden med piger med Levi's røve, som er gået af mode (og *hvorfor* er det sket?) - men en enkelt sang, der symboliserer klubben og dens storhed, vil sandsynligvis kunne vare for evigt. Det hele forudsætter dog, som skrevet, at andre/majoriteten synes om sangen og idéen. I modsat fald er dette bare endnu et forslag, der kan arkiveres som ubrugt - og så må vi bare tilbage til tegnebordet igen. "Som et strejf af en dråbe" er jo heller ikke så ringe...

Slutteligt kan det anbefales, at man mailer undertegnede, Jens Jam Rasmussen eller Martin Heiden, hvis man på en eller anden mener, at man kan være behjælpelig med et kommende CD-projekt, der netop vil have til formål, at fremprovokere den ultimative sang. Sangforslag er naturligvis også mere end velkomne.

Hej! Jeg er Brian...

Operation Brøndby-CD

NU kører den svedigste undergrunds Brøndby-CD på skinner. Blot mangler musikken, konstaterer Martin Helden.

I Brøndby Pubspotters har vi fået den geniale idé at der skal laves en CD. Den skal indeholde Brøndby-sange, men ikke hvilken som helst sange. Vi har fundet ud af, hvordan man optager, mixer og får CD'erne produceret og hvad det vil koste - og som Troels Fløe så smukt sagde det forleden: "Nu mangler vi bare *musikken!*"

Og det er vel også en vigtig ingrediens. Man kunne fristes til at sige, at uden musik, kommer det nok ikke rigtigt til at slå an. Så vi er netop nu i tænkeboks. Det tegner til at det bliver en ægte undergrunds CD, med lidt for enhver smag og humør. Mht. smag kan en forsamling Brøndby-drenge foran jukeboxen på Hovsa Bodega hurtigt blive enige om at vi ikke kan blive enige om noget som helst. Med hensyn til humør er der jo forskel på stemningen efter vundne og tabte kampe, det kan især iagttages hos en person som Carsten, som bedst kan betegnes som en krydsning mellem Fedtmule og Hannibal Lechter, alt efter hvad vej vinden blæser....

Halvfærdig techno og punket opkast

Indtil nu har vi dog et par halvfærdige techno numre af en fyr der kalder sig Jones. Hans halve numre kan downloades allerede nu på disse internet-adresser:

<http://www.infomusik.dk/opusmind/opusmind-fuck.mp3>

<http://www.infomusik.dk/opusmind/opusmind-samba.mp3>

<http://www.infomusik.dk/opusmind/opusmind-forza.mp3>

Blandt disse tre er "fuck" og "forza" numrene nok er de bedste kandidater. Derudover skal CD'en indeholde omskrevne numre af klassiske hits, og alternative versioner af Brøndby sange, såsom en punk-version af "Opkast for Brøndby IF" af L. Flandring, angiveligt forfattet under en trappevask, som flere kan bevidne, første gang fremført af

sangskriveren selv til en julefrokost i BS (og de seneste to vers på hhv. Skanderborg Festival og i bussen på vej til Gladsaxe Idrætspark-red.). Og efter sigende skulle en fyr ved navn "Flindt" allerede være "gået i studiet" for at indspille nogle rockversioner. Der er masser at tage af, og bl.a. er Brøndby-versioner af Oasis- og Gasolin-klassikere på tale! Jo, det skal sikkert nok ende galt...

Vi på 2ML, som har tætte kontakter til Brøndby Pubspotters, vil meget gerne høre DIT forslag til sange, som du absolut synes skal med på Brøndby CD'en. Skriv til os eller tal til os. Det er ikke altid at vi husker noget hvis det er på kampdage, men vi vil da gerne gøre forsøget. Giv os dit forslag allerede i dag! Se kontaktfakta i kolofonen på side 3!

Karsten Aabrink på svedetur.

Hvorfor tage til Viborg?

I sidste ende kan selv en smårystet statistik ikke tage modet fra en af de hyppigt rejsende fans, David Kristoffersen fra JFS.

Da Brøndby for efterhånden 1½ måned siden spillede den første af forårets to kampe på Viborg Stadion/Kaserne, var jeg formentlig ikke den eneste der stod og brokkede mig i næsten en hel time og flere gange fortrød at jeg brugte en hel råkold søndag i marts på at se Brøndby IF spille i det mørke Jylland. Vi var i hvert fald flere der stod og diskuterede hvorfor vi overhovedet var taget derover, når Brøndby "altid" taber derovre (i følge medierne de sidste ti år – vi andre kan dog huske sejre i både '96 og '98, i pokalen). Der var faktisk stort set ingen af os der egentlig seriøst troede på sejren, og spillet på banen gav os da heller ikke nogen speciel grund til at tro på dette. Men hvorfor var det så lige at vi var taget den lange vej til "Lars Tyndskid Mark"? Et letkøbt svar kunne være at det er fordi vi holder med Brøndby og elsker klubben over

alle klubber. Men det er der vel også folk der gør, men som ikke var i Viborg denne søndag eftermiddag - eller? (jo, vi nævner da gerne oldgamle Jan Bentved her, og så videre i teksten – red.) Efter at have tænkt lidt over hvorfor jeg bruger så mange penge og tid på at følge Brøndby IF rundt i landet, er jeg dog nået frem til nogle flere konklusioner.

Alle pengene værd

Et er at jeg elsker Brøndby IF utrolig højt, men det mener jeg også at jeg gjorde for f.eks. 5 år siden hvor jeg brugte knap så mange penge og tid på Brøndby IF, og nøjedes med at se de kampe der blev spillet på Sjælland. Det var fint nok med mig – dengang – at høre en Silkeborg-Brøndby kamp i radioen, men nu er det anderledes. Nu ønsker jeg at være der *hver* gang. Og hvorfor så det? Tjæh, jeg ved det faktisk ikke, men efterhånden som jeg begyndte at følge Brøndby IF længere væk end f.eks. Næstved – næsten en hel time i tog! – har jeg også fået en følelse af, at man bare bør

Away Days

være der hver gang. For tænk nu hvis det netop var dén kamp jeg gik glip af, der blev dén kamp som ville gå over i historien som noget helt specielt. Hvem af os – der blev hjemme – ville måske ikke gerne have være i Karlsruhe den 3. december 1996?

Problemet for mig er så bare at i de 2½ år jeg efterhånden har fulgt Brøndby IF intenst på udebane har der ikke været ret mange glæder. F.eks. var kampen i august mod Silkeborg den første sejr vest for Storebælt siden oktober året inden – altså i 10 måneder! Og i løbet af de 10 måneder var vi da frem og tilbage over bæltet en del gange (bl.a. uafgjorte kampe mod Vejle og Odense samt nederlag til Esbjerg og Aalborg). Men på denne augustdag i Silkeborg skete der dog noget helt specielt - den ene tur var *alle* de "spildte" penge på tidligere nederlags-ture værd. Den dag skete der også noget specielt. Jeg havde nemlig oplevet en af de *away*-kampe som man vil kunne snakke om i flere år frem. Kampe/ture der ikke ligefrem hænger på træerne...

Vest for Storebælt

Jeg tror at det er higen efter en sådan oplevelse at man bliver ved med at bruge tid og penge på at rejse tværs over det ganske land. Og det var vil også grunden til at vi rent faktisk var så mange i Viborg denne søndag eftermiddag. Det må i hvert fald være min konklusion. For selvom vi var så mange der stod og – med hjernen – var sikre på at sejr var urealistisk, var vi alligevel ligeså mange der – inderst inde – *håbede* på at vi kunne hive en sejr hjem. Og det var da heldigvis ikke hjernen – og statistikken – der fik ret denne gang. Vi lever alle i håbet om at Brøndby IF vil vinde hver gang, men realiteten er desværre en anden. Derfor er det også en så meget federe oplevelse når Brøndby IF endelig får en af de jyske bondeklubber ned med nakken.

Mens jeg sad og tænkte lidt over denne dag i Viborg, udarbejdede jeg også en statistik over Brøndbys kampe vest for Storebælt de sidste fem år (siden foråret 1996) i Superligaen. Statistikken kan ses her på siden. For jeg ville se om Brøndby IF virkelig er så dårlige når de spiller i Jylland og på Fyn, som jeg let kommer til at gøre

dem til. Jeg husker i hvert fald mange sene aftentimer hvor man er kommet hjem efter en lang tur på de danske motorveje, og hvor man ikke ligefrem har haft lyst til at stå op og gå i skole eller på arbejde næste morgen. Jeg ved ikke hvor meget jeg egentlig fik ud af statistikken, men det er da i hvert fald tydeligt at det ikke er hver hjemtur der har været lige spændende de seneste år. Specielt 99/00-sæsonen var lidt af et mareridt at komme igennem. I den sæson havde vi jo nærmest overtaget fck's "jyllandskompleks". Det kompleks er vi da heldigvis kommet af med og er da ubesejret på udebane i 2001 – i ligaen! BIF's kampe vest for Storebælt de sidste 5 år:

Sæson	Antal kampe	Vundne	% vundne
00/01	7	3	43%
99/00	11	2	18%
98/99	9	4	44%
97/98	9	8	89%
96/97	8	4	50%
forår 96	2	0	0%
I alt	46	21	46%

Udarbejdet inden Haderslev-kampen.

Den er god nok. Du har komog under skoen...

Kommentar

Alle Hader Os - den interne krig

Torben fra Casuals skriver om "den interne krig" mellem fraktionerne og Brøndby Support – og rækker en hånd frem.

Ja, overskriften har vi jo nok hørt før. Men denne gang går den ikke på os Brøndby fans som helhed, men mere omkring alle de grupperinger der er skudt op i løbet af de sidste par år og den interne krig det har medført. Den interne krig kører i øjeblikket på sit højeste, men jeg tror at det er få der vil indrømme det. Den interne krig kører helt sikkert på tribunen, nogle sange er meget svære at få indført på tribunen da nogle åbenbart ikke synes det er politisk korrekt at synge disse sange. Mange fraktioner står efterhånden sammen på stadion og prøver på tværs af skel, at lave en bedre stemning på stadion, men der er stadig lang vej til fælles harmoni selv blandt fraktionerne.

Fakta er, at fraktionerne ikke gider synge lå-lå sange, samtidig med at store dele af Faxe ikke mere kan synge med på selv de ældste og mest brugte BIF-sange. Derfor når stemningen aldrig op på noget kogepunkt, da det højst er 40 % af Faxe der synger samtidig. Et godt eksempel er turneringskampen i Viborg her i foråret. Her stod Brøndby Support og en fælles front af fraktionerne meget opdelt og kendetegnende for begge grupperinger var, at ingen sang med på hinandens sange. Der er blevet denne ring af negativitet omkring, at hvis de starter den sang, så skal vi i hvert fald ikke synge med på den. Så vil sgu hellere prøve at starte selv samme sang selv om lidt??? Hvis alle nu havde stået sammen og sunget sammen havde vi sgu' sunget de bonderøve ud af banen!

som en kæmpe enhed? Der er nemlig ingen tvivl om, at der er mange fordomme begge veje. Personligt føler jeg at det er synd, det hele har udviklet sig i denne retning, og hvad er mon egentlig grunden til, at vi næsten ikke kan være i samme stue, selv om vi elsker det samme hold? Hvor er kæden knækket? Det er nok egentlig ikke så meget, der har gjort at kæden er knækket, Personligt føler jeg BS skal være venner med alt for mange og at de opfører sig for politisk korrekt som forening. Som fodboldfan har jeg svært ved, at være venner med alle mulige og umulige fodbold tosser der elsker andre klubber. Min klub er Brøndby IF.

Personligt kan jeg kun se en vej ud af det hele: Vi må igen stå sammen og begynde at række hånden ud efter hinanden i stedet for at svine hinanden til på alle leder og kanter. Men det er klart at der er gravet dybe grave og vi er mange der har svært ved, at glemme hvad modparten har sagt. Hadet er blusset op i gennem vinterpausen, men det skal siges, at jeg ikke hader BS eller nogle enkelt personer fra BS. Jeg synes blot, de gør visse ting forkert. Endnu har jeg ikke set en enkelt håndsrækning fra nogen side, men *denne* skal da gerne være den første - mod BS - så vi igen kan få ro på lægterne og igen sammen kan få den positive stemning tilbage på tribunen.

Byens svin!

Håndsrækning for Brøndby IF

Hvad skal der til før vi igen kan stå sammen

2 MINUTES LEFT nr. 22 – side 10

Casuals

Hvem er "Casuals" og hvad har de gang i?? Torben fra Casuals forklarer sig.

Casuals startede i Hytten. Her sad jeg sammen med et par venner og Iver fra JSF før en kamp i efteråret og drak et par øl. Dette skulle dog vise sig at blive mit sidste besøg i Hytten – nogensinde og for altid. For midt under besøget i Hytten dukkede et par lalleglade og roliganagtige aab`er op. Til min store undren blev de ikke smidt af H? til, men blev i stedet budt pænt velkommen. Jeg troede ikke mine egne øjne. Hyttens motto er ellers stedet hvor "Brøndby-fans mødes", ja og åbenbart også alle andre. Jeg fik det mildest talt utrolig dårligt og vi begyndte så småt, at tale om at lave noget på egen hånd, for det skal siges, at jeg i lang tid havde været utilfreds med en hel del ting i BS. Hurtigt blev tale til handling, for jeg fandt hurtigt ud af, at jeg ikke var den eneste der syntes at der skulle ske noget nyt i Brøndby IF's fankultur og at rigtig mange var trætte af BS.

Som Bjarne Riis uden EPO

I første omgang ville mig og et par af mine venner lave uofficielle busture og havde desuden andre store planer. Det viste sig dog hurtigt, at vi ville komme til at ligne en ligbleg Bjarne Riis uden EPO på en af de store bjergetaper, for vi mødte hele tiden nye problemer. Vores busture kom dog op at stå, men med en masse problemer for det er ikke alle busselskaber der er lige glade for fodboldfans - og da slet ikke dem der er fra Brøndby. Casuals er nærmest blevet et skældsord og mange er efter os, men det skal siges, at vi også har fået meget positivt respons. På SSO`en er man dog til tider været meget efter os da man ikke endnu har fattet, at

Casuals ikke er ballademagere. Især enkelt personer har endnu ikke fattet, at sjov ikke altid er lig ballade. Mon De nogensinde selv har været rigtige drenge ???

Busture & fremtiden

Det skal her gerne her indrømmes, at vi har manglet opbakning til vores busture og man kan kun synes det er mærkeligt, da man er yderst positive overfor vores bustursprojekt og taler meget positivt om det på nettet og andre steder i fraktionerne, men det kniber når man skal tilmelde sig vores ture.

Vi startede med en gruppe af forskellige folk på vores første bustur bestående af folk fra Bacardi Army, Jesus-drengene, Alkoos, Yellow Dragons (fejle eller seje drager) og andre mærkværdige personer. Denne bustur forløb kanon (næsten). Næste tur var til Viborg og denne tur var næsten legendarisk for dem der var med. Men fælles for disse ture, var at vi hver gang tabte mindst en gruppering, og vores næste tur til Aalborg bestod af meget få gengangere. Dette er et stort problem, da det er svært hele tiden at skrabe nye mennesker sammen til en ny bustur. Nogle af de fraktioner som ikke længere kører med os mere har meldt ud, at de synes det var sjovt, men har siden ikke meldt sig til vores busture !?

Derfor kan jeg naturligvis kun komme med en opfordring til, at støtte dette uofficielle tiltag inden at det dør!

Hvis man er interesseret i at deltage i vores ture til Brøndby IFs udekampe, så kontakt mig på casual@worldonline.dk.

Et spørgsmål om smag - og om mentalitet

Thomas E. Simonsen fortæller om forvandlingen fra "Juletræ" til "casual", og om den spæde Idé bag "Suburban Casuals".

Der var engang, for ikke så forfærdeligt længe siden, at en ung mand var fan af Brøndby IF. Han var ikke bare en Brøndbyfan, nej, han var en *ægte* Brøndbyfan, for han havde både den nye spillertøje, en blå/gul kasket og naturligvis en helvedes masse halstørklæder, der kunne vikles omkring kroppen på tusinde måder. Så ingen tvivl om det – han var *ægte* Brøndbyfan. Den unge mand, der til at starte med nu nærmere var en lille knægt, blev efterhånden ældre og mere bevidst om livets små hemmeligheder. Han var stadig Brøndbyfan, men han begyndte at føle sig lidt dum... Dum fordi han, for at skulle se fodbold, var nødt til at have halstørklæder viklet om armene på selv de varmeste, solrige sommerdage.

Så kom der en dag, hvor den unge mand opdagede et nyt fænomen i dansk fankultur. Det var det såkaldte *casual movement*. En mindre skare af Brøndbyfans klædte sig ikke længere i det sædvanlige merchandise. De var så anstødelige og provokerende at klæde sig i ganske almindeligt dagligdagstøj, eller måske ligefrem stilfuldt engelsk mærketøj. Den unge mand blev fænget af dette nye fænomen. Ganske vist havde tilskuere før gået til fodbold i afslappet tøj, men så var de da i hvert fald ikke *ægte* fans. Men denne mindre gruppe af Brøndbyfans var faktisk nogle af dem, der startede sangene på tribunen, kom til alle kampene og var i det hele taget meget aktive fans. Den unge mand er i dag *casual*, men han er ikke blevet en *uægte* fan af den grund. Faktisk har han fundet ud af, at han er mere fanatisk end han tidligere var, for i dag er han også med til kampene *vest* for

Storebælt, og lader sig nærmest styre af Brøndby IF's gøren og laden.

"Suburban Casuals"

Den unge mand i artiklen er naturligvis mig selv (og hvad så? – red.). Jeg har valgt at være *casual*, da jeg finder det langt mere behageligt og ikke mindst klædeligt. Jeg ønsker også at distancere mig fra pyntede juletræer, og til dels også den mentalitet som BS har trumfet igennem på tribunerne. Forstå mig ret – jeg ønsker at Brøndby IF's fans kan stå samlet på tribunerne, men ønsker blot at den generelle mentalitet ændres. I stedet for at det hele skal handle om "fest og farver", ønsker jeg at man ville fokusere lidt på at være højtråbende, frygtede og engagerede fans. Derfor finder jeg BS utilstrækkeligt. Jeg håber stadig på at Brøndby Support, eller i det mindste dele af samme, vil ændre mentalitet og følge trop, men det ser ikke sådan ud. Jeg ved ikke hvor mange Brøndbyfans, der er *casuals*, men jeg ved at det ikke er en helt ubetydelig forsamling – måske 200? Måske 300? Det er nu heller ikke så væsentligt, men i hvert fald er det nok til at kunne udgøre en magtfaktor på tribunerne (især på udebane), og i fankulturen generelt.

Til en kampdag, hvor vi som sædvanligt hang ud på Hovsa inden kampen, startede Henrik og Torben ideen om at få samlet Brøndby IF's *casuals* i et slags samarbejde, der skulle styrke fankulturen og samle de kreative kræfter – og navnet "*Suburban Casuals*" blev introduceret. Indtil nu er det lidt uvist hvad samarbejdet helt præcist skal arrangere, men ideerne er i hvert fald til stede. Styrkelse af fanzinet, som du læser lige nu, sammenhold på tribunerne, bannerfremstilling, gåture til kampe er nogle af de ideer der luftes, og som forhåbentligt bliver udført. Det er heller ikke sikkert hvilke grupper/personer som *Suburban Casuals*

Feature

dækker over (dem, der går *casual* til kampene og som ikke blander sig i voldsepisoder kan kalde sig *Suburban Casual* – red.), men Brøndby Pubspotters, Brøndby Casuals og Jesus Freaks har i hvert fald været nævnt. Andre casuals er naturligvis også velkomne i samarbejdet. South Side United står stadig for sig selv, og vil formentligt også gøre det i fremtiden. Det vil heller ikke være point i at skabe problemer, ved at inddrage SSU i samarbejdet. Der er helt sikkert både flinke folk og ægte fans i SSU, men så længe de har det anspændte forhold til klubben, vil det være en dum idé.

Med denne artikel ønsker jeg blot at understrege at fankulturen skal sparkes rigtigt i gang, og at det altså ikke behøver at være så umuligt som mange gør det til. Desuden er det mit håb at alle fans af Brøndby IF vil overveje hvilken mentalitet de ønsker der skal herske på tribunen. Er det ikke tid til at manifestere Brøndby IF's fankultur som den mest levende og engagerede i landet? Det er blandt andet *dit* valg.

Arets fodboldseng! Fortærløgen findes på side 22 (ja, ja... joffelayout, I know!)

"My team just lost 4-1
Feeling bad and feeling grim
To the pub a Saturday night
30 minutes later and I feel alright

We're the guinness boys
Love your women and drink their beer

The mother in law's got some front
But I like a drink it's a way of life
It gets me out and away from my wife

We're the guinness boys
Love your women and drink their beer

My mates and me are having fun
I look to the clock it's half past one
The wife's gonna kill me and the door will be
locked
I've got no money cos I spent the lot

We're the guinness boys
Love your women and drink their beer"

Cheers, lade! - Jam

Brøndby-fans i Odense...

Så er det så Jylland...?!

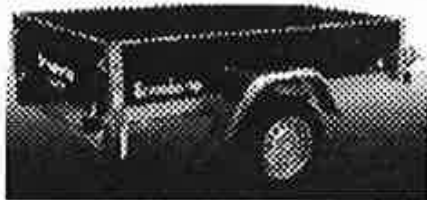
Efter en forlænget weekend i det Nordjyske, gør Henrik Andersen status over jyske mænd & kvinder.

"Do you know what the funny thing about Europe is? It's the little differences...", ytrer Vincent Vega (John Travolta) i en af tidernes bedste film, Pulp Fiction. Heldigt for ham, Samuel L Jackson og kameraholdet, at de aldrig nåede at passere grænsen ved Frøslev. Man kunne endog mene, at det var godt for Europa's image, at de aldrig nåede at tale om Tyskland i den film. Men uagtet det faktum, så vil det nok være en overdivelse at sige, at træerne i skoven ligefrem bliver højere, når man bevæger sig over på den jyske del af grænseovergangen.

Brenderup Mafian

Det er altid rart at pleje sine fordomme, og de fordomme de fleste Københavner har om jyder er nok lidt i dur med den om træerne. Vi kender alle de gængse sætninger "Ikke de hurtigste dyr skoven"/"Ikke de skarpeste knive i skuffen"/"Ikke den mest tunede bil på racerbanen" osv. Når man kører over den ellers smukke Lillebæltsbro er forskellen ellers svær at få øje på. Landskabet er lige så goldt og menneskeforladt, som det har været på Fyn, ja faktisk siden man kørte væk fra Køge. Men visuelt er der den lille forskel, som kun det trænede øje ser. Ja, OK, der er selvfølgelig flere visuelle ting, som jeg kan komme ind på senere, men på motorvejen er det tydeligt for enhver.

Hvis man skal være "in" på en jysk motorvej (eller faktisk i det hele taget) er der kun én ting, der tæller og det er en Brenderup-

Don't mess with the mob!

trailer. En tom Brenderup-trailer, vel og mærke. Brenderup-mafian har fat i

jyderne og jyderne elsker mafiaen og traileren. Men en mafia ved hvad han vil og optager ikke Gud og hver bonde i sin stald. Hvis man tager den store motorvejstur i gennem Jylland opdager man, at man kan antaste en række bilister uden at risikere repressalier. Der er selvfølgelig de utrendy bilister uden anhangere, men de kan ret beset være danskere, der lige som dig selv bare har forvildet sig over til Jylland. De er som spædbørn på et diskotek. Man kan også være rimelig rolig, så længe at bilen kun har anhangertrek eller en streamer med indskriften "Rigtige mænd får tvillinger". Sidstnævnte skal man ikke tage så tungt. I Jylland morer man sig stadig over streamers. De to ting betyder, at personen prøver at mase sig op i hierarkiet, men at man indtil videre ikke skal frygte noget.

Man begynder at være på usikker muldjord når man "messer" med folk med enten en unavgiven eller en Variant-trailer, en Opel Kadett med plysterninger, -rat og -sæder, samt en rævehale i antennen eller en ung gut med overskæg. Overskæg har alle unge jyske gutter, der er med på noderne, så stol ikke på dem. De er svære at blive kloge på, da de har nået et stadie, hvor de læner sig op af en optagelse i den ultimative jydebande, Brenderup-mafian. Og folk, der er kommet så tæt på målet kan være utilregnelige, men dog ikke mere utilregnelige, at man nemt kan forudse, at weekenderne går med at blære sig på den lokale grillbar over købet af en bus med installeret løbelys eller en bytur på E og med headbanging til den seneste Jodle-Birge, Creamy eller det udødelige (og stadig på top 10-listerne) album "Bad" med Michael Jackson. Nå ja, "Kære lille mormor" rykker naturligvis stadig i forsamlingshusene, mens det der nymodens cheerleaderi bedst bliver afviklet med Fraggle-sangen og Grand Prix-klassikere i baggrunden.

Away Days

Løøøøøb!!

Nu skal det ikke handle om trailere det hele ("Som om du havde nogen større pointe med denne artikel..." - red.). Det var de små forskelle vi skulle snakke om. Jeg tror Jylland må være at opfatte som Østtyskland før Murens fald. En Trabant var for fed, fordi ingen vidste bedre. En anden sammenligning kunne være en amerikansk TV-serie efter eget valg. Lige meget hvor træls (så er jyderne også med) tingene står til, ender episoden altid på samme måde og med samme morale. Vælg selv. Pointen er, at jyder ikke udvikler sig. De er ligesom kun nået til det stadie, hvor vi andre kravlede rundt på vores knoer, slog hinanden i masken med trækøller og tændte ild ved hjælp af en tånegl og to visne blade. Måske er de lidt længere fremme i evolutionen, men de kommer ikke videre ("Lidt ligesom denne artikel" - red.). Dem, der virkelig lider er, som altid, kvinderne. Hvis de så bare levede i lykkelig uvidenhed, kunne man måske spare sin medlidenhed, men som de fleste andre jyder har de faktisk oplevet verden uden for. Det ses på dem. De fleste er faktisk rimelig smarte og moderigtige i deres fremtoning. De kan alle tricksene. Bare maver, push-ups, bitchet attitude, G-streng, piercinger og stramtsiddende tøj. Det gør det bare endnu mere sørgeligt, at se deres mandlige modstykker, der tror, at det største scoretrick på egnen - nu da man forkasteligt nok er gået væk fra, at slå den første og bedste ho i kraniet med en kølle og trække hende væk i håret - er, at iføre sig en rød/hvid polyestertrøje, evt. i bolsjestrøbet, fire halstørklæder og en rød hat med horn i panden, og så ellers kunne udstøde landsdelens primatskrig "Lålålålá...". Og det er til festlige lejligheder. Nationalfølelsen er dog overvældende, under alle omstændigheder. Hvis nogen fra den landsdel, hvor deres ho's lærte de beskidte manerer, kommer til staden, så skal der *lig' gådt dæleme råwes ukvæmsord*. Og hvilke ord er mere følelsesladede, end "*Såeh uuuhh'!*".

Imens kan kvinderne i det jyske så overveje om de vil blive eller om de vil flygte, mens tid er. En som helt sikkert ikke skal nogen

vegne er billetdamen på Aalborg Stadion. På klingende københavnsk udbeder jeg mig en billet til Brøndby-afsnittet. "*Æh dåw søkker på då ør fra Brøndby*", spørger hun mistænkeligt. Jeg må skuffe hende og krybe til korpset. Jeg er fra Glostrup. "*Lyder jeg som en jyde?*", spørger jeg, men hun svarer afværgende og jeg får min billet. Tænk, hvis nogle af de smække og intelligente jydekvinde skal ende som deres forgængere. Den perfekte jyske familie. Manden, der vågner til konens kaffebryggeri. Efter indtagelse af morgenmad - rundstykker med et tykt lag smør og ost eller sukker på - kan man lige klemme en "Dansk Pilsner" ned, mens konen går i gang med vasketøjet. Et par pilsnere mere udgør det for et let formiddagsmåltid og inden frokost kan man vel lige køre med Hans-Jørgen en tur ned til den lokale sø og se om der bliver fanget noget. Så kan man spørge fiskerne i øst, undlade at opfatte deres svar og i stedet fortsætte samtalen i vest, mens man suger endnu en bajer og troner sig stolt op ad sin tomme Brenderup-trailer iført Kansas-bukser og træsko (endnu et must på disse kanter).

Hjem til lilleemor, der har frokost-traktementet klart. Sild, fedt med løg, sylte af knuste grisetryner, pickles, blod- og rullepølse og en flaske snaps skulle sikre endnu et let måltid. Inden eftermiddagskaffen og -kagen kan man tylle en bajer mere og lægge sig på sofaen en times tid. Aftensmaden bliver et

Feature

godt, solidt måltid med steg, brune kartofler, rødkål og brun sovs. Det dovne kvindemenneske kan tage af bordet og vaske op, imens aftenbajeren indtages foran TV'et. De der *Køwenhawnerne* har gang i de fedeste program. Big Brother. Gid man en dag kunne se det der hus rigtigt. De er for seje, men man har det heller ikke for slemt selv. Lillemor skal godt nok sælge billetter til en *fo'boldkamp* i dag og hvem skal så knappe bajeren op? Pyt, så længe man er i Brenderup-mafiaen er man for hård.

Smukke, intelligente kvinder og fyre (og den går til dig, Nicolai!): LØB... løb, som I aldrig har løbet før!!!

VIND TO KASSER

Bannerkonkurrence op til Viborg-kampen

Kodenavn Muffe, fra den ellers ikke-så-elskede SSU-gruppe, har opstillet et glimrende forslag, nemlig at nogen skal have to kasser øl. Desværre er der lige den lidt sørgelige ting, at der også skal arbejdes for sagen...

"Bannerdebatten" havde kørt i et stykke tid, men er nu gået hen og dø ud. Ingen har rigtig taget noget initiativ til at få lavet noget ordentligt, derfor starter der fra i dag en konkurrence hvor samtlige uofficielle fanfraktioner kan være med! "Hvad går det ud på?", råber folk.

Spørgsmålet er, hvilken fraktion kan lave det fedeste, sejeste og mest "frygtindgydende" banner?

Hvad kan man vinde?

Jeg sætter to kasser pils på højkant, (ved det godt, men jeg er kun på elevløn) til den fraktion der klarer sig bedst. Udover dette vinder man selvfølgelig prestige ved at ha' lavet det fedeste banner foran næsen på de andre fraktioner. "Til hvornår?", skriger folk. Hjemmekampen mod Viborg d. 13/6 kl. 19:00 bliver "deadline". Hvilket forhåbentligt er den dag vi løfter pokalen (*ja, den man kan købe i en grøn flaske?! - red*)! Der er kun én, der afgør hvilken fraktion, der løber med årets "bannertitel" og det er Muffe ham selv! Idéen med det hele er, at vi fremover har en masse fede banner hængende på Sydsiden. Der er dog et lille men; banneret skal jo ikke have samme kvalitet som BPS' minibus (der angiveligt har fået klippet pladerne) og være på størrelse med Alkoos banner. Det skal være noget ordentligt noget og ha' en pæn længde/bredde. Derfra er der frit spill Jeg ser frem til at se grupper som BPS, JFS, Matroserne, Alkoos, Brødrene, Rygerne, Casuals m.fl. deltage.

Hvis en gruppe har lyst til at deltage i dette lille "projekt", så drop lige en mail

Hvor er de unge?

ette folk til de rette pladser - om de er 17 eller 37 år bør ikke spille nogen rolle, mener Jesper Friberg.

vis Brøndby skal begå sig internationalt skal vores unge spillere i ilden i en yngre generation, end de kommer nu. Jeg forstår ikke, at vi har en skade, så vælger Åge, at bruge en erfaren spiller på en uvant position, fremfor at bruge en ung og uprøvet spiller som er klar til pladsen. Allan Ravn har i foråret spillede flere kampe som forsvar, end han har på sin vante plads på midten af banen. Det har i det hele taget været en kedelig sæson, som Hareide har praktiseret i hele den sæson. Det mest grelle eksempel var Thomas Lindrup spillede venstre back!!!! *He thinks, at det var Per Bjerregaards idé - (1.).* Jeg behøver vist ikke kommentere den situation...

Problemet

Problemet er, at vi forstærker forsvaret på bekostning af midtbanen og 'midten' har ved ikke fungerer her i foråret. Jeg mener, at vi har otte forsvarsspillere i truppen, og af dem er de fire unge talenter, så hvorfor ikke bruge dem til mere end talenter? De får jo erfaring nogen som helst erfaring hvis de ikke bliver brugt. Da Michael Ribers så langt om

sig da også, at være det hele værd. Bevares, han havde måske sin andel i Aalborgs andet mål, men til gengæld var han så bestemt manden bag vores udlignende mål! Det var også en befrielse at se en spiller med gejst og en der kæmpede røven ud af bukserne. Det kunne mange af de "gamle" spillere lære meget af.

Alder ingen hindring

Vi har en trup der består af spillere der har forskellige placeringer på banen. Jeg mener at man skal bruge spillerne på de pladser de er bedst til at spille. Det vil sige, at hvis en forsvarer bliver skadet så erstat ham med en forsvarer, uanset om han er 17 eller 37 år!

På den måde burde vi få det mest optimale ud af vores trup. Man kan bare kigge på England. Derovre får spillerne sgu' chancen uanset deres alder og erfaringer. Jeg kan blot nævne nogle få som: Alan Smith (Leeds United), Joe Cole (West Ham United), Robbie Fowler og Michael Owen (begge Liverpool). I kan jo selv fortsætte listen. Jeg tror, helt sikkert, at vores trup ville blive meget bedre hvis de unge spiller fik chancen noget før. Jeg er da fuldstændig ligeglad med om spilleren hedder Allan Ravn eller Michael Ribers, bare det er den spiller der

passer til den position som han spiller på holdet. Vi ville heller ikke være så følsomme over for skader hvis vi havde en mere erfaren trup og jeg tror ikke man får meget rutine ved at spille 2. holdskampe hele tiden.

Så frem med de unge spillere, Åge.....

"Ursäckta, kan jag få hollan? Jag är värd 12 miljoner spån..."

Et langt liv uden for ligaen

Jens Jam Rasmussen rapporterer fra en søndagstur til Essex med non-league fodbold, fede fans og fadbamser.

ESSEX, UK: - Dén fodboldliga, der har fascineret mig allermest er uden tvivl den engelske "Nationwide Conference League", lig med en femtøbedste række i fodboldens moderland. Conference er simpelthen et kapitel for sig. I mange år var der således ingen direkte oprykning til 4. division og dermed selve liga-mekkaet. Thi, i mange år skulle 4. divisions jumboholdet skrive en ansøgning til Fodbold Forbundet (the FA) om forlængelse af livet i ligaen, og hvis FA godkendte ansøgningen (hvilet de oftest gjorde). Derfor var der i sæson efter sæson reelt kun Conference mesterskabstilen af spille for samt nedrykning forstås. Således kunne spillere, ledere og fans tosse rundt til ti måneders ubarmhjertige smadder-kampe på alskens umulige fodboldbaner uden at vide om en eventuel topfed sæson ville resultere i en oprykning eller ej. Næh, et topholds skæbne blev ikke afgjort på en vindblæst mudderbane nede i Dover eller oppe i Scarborough, men i et af møderummene i en stor hvid bygning på Lancaster Gate med udsigt til de forårsfriske træer i Hyde Park! Nuvel, denne ansøgnings procedure er - barmhjertigt nok - siden blevet ændret så der hvert år findes ét hold, der rykker direkte op.

Pubspotting på Victoria Road

Trods utallige besøg i England havde jeg aldrig været til én eneste Conference-kamp – indtil for et par måneder siden. Under et lille uge langt ophold i London, var fodboldguden helt og aldeles på min side. England skulle møde Finland i VM-kvalet oppe på Anfield Road, hvilket betød at Dagenham & Redbridge meget undtagelsesvis havde flyttet deres hjemmekamp mod Morecambe

FC til søndag middag. Intet mindre end GENIALT, eftersom jeg lørdag havde dedikeret min fodboldtur til mange af Pubspotter-ladsenes foretrukne Brisbane Road, hjemmebane for 3. divisionsklubben Leyton Orient FC.

Dagenham & Redbridge er beliggende så langt ude i Østlondon, at man faktisk passerer kommunegrænsen og via en æskelang tur med District Line ender helt ude i Essex-området. I alt godt 45 minutter i tuben, men *no prob*, bortset fra lidt bagskidert der savner en direkte højre fra dagens første pint, samt den store utålmodighed efter at få spottet et helt nyt stadion – og så tilmed i selveste Conference League. 10 minutters rolig gang fra stationen Dagenham East, og den lille hovedtribune fra "Victoria Road" spottes bag de obligatoriske rækkehuse-formationer, omkransende ethvert anstændigt stadion-område i England. På nettet havde jeg læst mig til, at opad denne hovedtribune lå "The Daggers" klubhus med servering af kolde fadøl, så mine skridt var ikke mindst yderst målrettede da jeg – over en time i kick off – krydser parkeringspladsen foran hovedtribunen. Foran klubhuset, sidder en gammel gubbe på knap de 80 og opkræver den obligatoriske entré på 50 pence, hvilket jeg også havde læst mig til, så jeg har en mønt liiige ved hånden. Ingen grund til unødvendigt tidsspilde når man gennem den åbne dør ind til baren allerede har spottet det gode logo fra "Becks Brauerei" henne over fadølsankeret.

Tilbage til '75

Efter de første rare ølslurke, glaner jeg over et engelsk flag med inskriptionen "Morecambe FC", intermistisk placeret på væggen. Tilrejsende Morecambe-fans, a-ha. En flok på 8-10 stykker står og bælter og bøvler lige ved siden af mig, og deres accent

lyder hmmm... nordlig? "Yeah, Morecambe ligger oppe i nordvest, nord for Blackpool", forklarer en af Morecambe-ladsene mig. I alt godt 25 Morecambe-fans har taget den lange køretur herved – og det til trods for at Morecambe, placeret i tabellens nedre ingenmandsland, umiddelbart *intet* har at spille for! Jeg fatter jeg fluks sympati for den lille gemytlige flok nordenglændere, der taler om Morecambe FC med nærmest nyforelsket passion. Og da jeg ydermere kender klubbens mest kendte spiller, nogensinde, Alan Taylor (dobbelt målscorer i FA Cup finalen '75 mellem West Ham og Fulham) bliver jeg fuldt accepteret af Morecambe-drengene, der opfordrer mig til at stå sammen med dem under kampen. For kun 8 pund er man inde på det lille stadion, der var tæt på at være arenaen for en af den just forgangne sæsons største sensationer – da The Daggers drev Charlton Athletic ud i ekstra spilletid med et slutteligt 0-1 nederlag til følge. Men også Morecambe har just haft et – for klubben - legendarisk *cup run*, der dog endte med et 3-0 nederlag til selveste Ipswich Town foran et pakket Christie Park, dvs. knapt 6000 tilskuere på lægterne. Min guide, der har introduceret sig som "Mike G.", fortæller lystigt om den fantastiske pokaloplevelse, ikke mindst sejren over 2. divisionsklubben Cambridge United. Hos Morecambe-fansene en triumf af nærmest Anfieldske Brøndby-dimensioner!

I løbet af 1. halvleg får jeg opsummeret hele Morecambe FC's historie, alt imens at Morecambe rent faktisk spiller en fornuftig gang fodbold – og så ude mod rækkens nummer tre, der er endda er inde i en stime på 7 sejre i træk. Og ved siden af os står to tydeligvis tømmermænds-hærgede finner ved siden af deres ophængte Jokerit FC banner. Morecambe, Jokerit og Brøndby IF, hvilken alliance...

2 Minutes Left

Vi er et lille stykke inde i 2. halvleg, stillingen er 0-0, og Morecambe er helt med i kampen. Men mit største kick fik jeg nu allerede i starten af kampen da Mike G. forsikrede mig om, at dagens ilde tilredte bane er "er den værste, han nogensinde har set i the

Conference League!" Nej, det kan ikke blive meget større - men OK, måske alligevel noget ligner da Dagenham & Redbridges målmand totalfejler en ellers simpel tilbagelægning, og Morecambe bringer sig foran 1-0, og 25 mennesker raser i bersærkergang de få trin ned til banden bag målet. Og glædæsscenerne bliver ikke just minskede da "The Shrimps" svarer igen efter en hurtig Daggers-udligning, midtvøjs i 2. halvleg. 2-1 til Morecambe. Den kun tredje udebane-sejr i sæsonen er indenfor rækkevidde.

I The Conference er der ingen *away ends*, så kutymen er at hardcore fansene bag hvert mål stille og roligt "bytter ende" i pausen. Dog adskiller man fansene når tidligere ligahold som Chester og Doncaster Rovers kommer på besøg. "Deres fans kan være meget skumle da de ikke føler at deres klub overhovedet skule spille helt nede i The Conference mod små klubber som Morecambe FC," forklarer Mike G. mig. Og tilføjer med et noget bistret ansigtsudtryk, "og selvfølgelig er der også adskillelse ved lokalopgørene – som når vi møder Southport." Mike G's ansigtsudtryk skyldes det forfærdelige 1-3 nederlag hjemme mod ærkerivalerne, tilbage i december. En kamp, der totalspolerede Julen 2000 for Mike G. og hans venner.

Tilbage til kampen, som i de døende minutter er inde i en hektisk fase. 5-6 minutter før tid udvises Morecambes klart bedste spiller, deres målmand, og på det efterfølgende straffespark udligner The Daggers. To minutter før tid indtræffer så den mest naturgivne ting i hele verden: Mit nye favorithold kommer bagud 3-2! På forunderlig vis føles dette nye bekendtskab helt-helt rigtigt...

Post Match Plnts? Klart-klart!

Trods det sure nederlag, insisterer Mike G. og Morecambe-drengene på en post-match pint i klubhuset, og tjaaah, det ser jeg ingen umiddelbar ingen problemer i. Inde i baren hænger nogle Ipswich-fans ud, som har taget den rimeligt korte tur til Dagenham. Disse Ipswich-fans er kommet for at hilse på

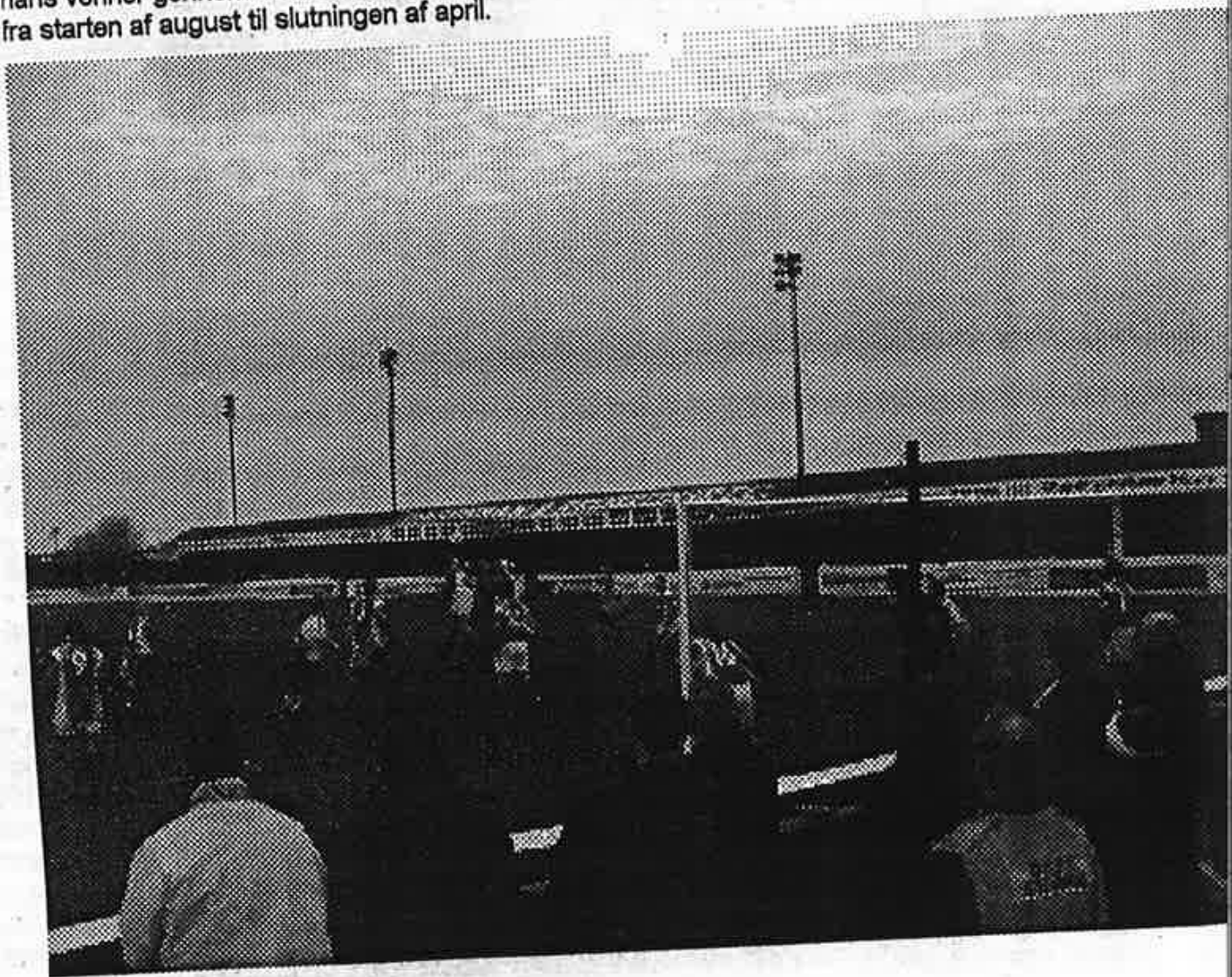
Udlandet

Mike G. og hans venner, som de havde mødt under FA Cup-kampen. Og efter en pints' tid suppleres vi af den udviste målmand, der også vil læske sig med en stor Becks-pint.

Som sådan alligevel en sjov søndag middag i Essex, som grundt blandingen af fodboldsnak og fadøls-tørst også udvikler sig til en eftermiddagsaffære. Men for Mike G. og hans venner er Morecambe FC og livet i The Conference så meget mere end en eftermiddagsaffære. Holdet klarer sig skidt, og går stort set fra nederlag til nederlag resten af sæsonen, og ender sæsonen med blot en to points margin til en nedrykningsplads. Men tilstedeværelsen i The Conference, stoltheden over "The Mighty Morecambe", håbet om bare et lille cup run og det evindelige håb om to ligasejre over Southport vil atter drive Mike G. og hans venner gennem den kommende sæson fra starten af august til slutningen af april.

Drømmen om en oprykning til ligaen eksisterer også blandt den lille Morecambe-fanflok, men den verbaliseres bare ikke denne søndag i klubhuset på Victoria Road.

NB: Fra The Conference rykkede Rushden & Diamonds op efter en lang og hård tvekamp med Yeovil Town. Nord London klubben (og John Faxes gamle hjemby) Barnet rykkede ned i The Conference - efter et fatalt 2-3 nederlag på sidste spilledag mod de kronisk ligastatus-truede Torquay United. Efter denne kamp, som jeg fulgte direkte på sky.coms netradio, strømmede slukørede Barnet-fans ind på hjemmebanen "Underhills" græstæppe hvor de stod og græd sammen med de sønderknuste spillere!! Det var præcis på 10 års dagen for Barnets oprykning til liga-himmeriget...

MacIntyre Undercover

De seneste bevægelser på den danske fodboldscene – diskret observeret af MacIntyre.

Efter dig. Jeg vil nødig presse mig på, desuden tog jeg point i sidste uge, så det er vist på plads, at du tager tre i denne uge. Mig selv? Nej, jeg nøjes med et enkelt, hvis jeg endda vil bekymre mig om, at tage det. Vi burde have pisses igennem denne ynkelige liga så grumt, at vi havde kørt det store Rosenborg-trick med mesterskab hver eneste år. Ikke at det skulle være spændende i længden, men Super(?)ligaen er ikke bedre. Det er vi heller ikke. Superligaen er noget af det mest sterile der findes i fodbold-Europa. Storholdene er ikke i stand til at vise, at de er storhold. Deltidsamatørerne fra det jyske formår at hænge på - som mesterskabskandidater med et minimum af profiler og medietække og bundslaget ser ud til, at byde på det gennempinlige faktum, at mesterholdet i år må skifte guldhatten ud med narrehatte. Tørre tårer vil trille ned ad mine kinder.

Det sidste 80'er-levn?

Spændingen er prisværdig. Det er kvaliteten bestemt ikke. Nu vi er ved kvalitet, så er det dårlige tider for de nye *casuals* - eller *Suburban Casuals* - som de vist nok hedder nu. Fred Perry, den legendariske vinder af Wimbledon i attenhundrederødkål, har lagt navn til et populært tøjmærke. Smart og moderigtigt, lige indtil den sørgelige nyhed tikkede ind ved *Kobberbarøn*, at mærket nu

Guldhatten er skiftet ud i Herfølge....

sælges i *Døres*. Dilemmaet er nu, om man skal droppe at gå med alt hvad der hedder Fred Perry eller vælge den naturlige løsning og håbe på, at tiderne også får has på de sidste 80'er-levn kaldet *Døres*.

Det rygtes, at firserne faktisk slet ikke har eksisteret. Den legendariske grundlovsdag 1985, hvor Danmark vandt 4-2 over Sovjetunionen i den gamle Idrætspark, skulle i virkeligheden have været blevet spillet den 2. februar 1991, hvor modstanderen var Finland og Norge tabte 2-1 (Danmark var ikke engang med i den kamp). Der skulle være tale om at Kløver Mælk, Danmarks daværende sponsor, iværksatte et gigantisk reklamestunt for at overbevise landet om dét, langt de fleste i dag går rundt og blindt tror på. Du tror at vi vandt 6-1 over Uruguay i 1986 i Mexico? Nix. Det var et spejderstævne på Mors 1994 der blev blæst ud af proportioner. Med det i mente er der et betinget håb om, at *Døres*, filipenser, sailorsko og professor-terningen også kun var en illusion. Godt nok ryger der fire Brøndby-mesterskaber på den konto, men det bliver vel rigeligt opvejet af, at de traumatiske teenagehændelser, der bliver ryddet af vejen.

Bomber Bo som pizza

Hvordan vi så slipper fra mindet om en endetribune fyldt med omvandrende gule affaldssække er straks værre. Uden at det har noget med gule affaldssække at gøre, må jeg indrømme, at jeg ikke er den store gastronom. Nok mest fordi jeg ikke gider at give mig tid til gastronomi, især nu hvor Dominos Pizza har gjort det let for os alle. Tryk 1-2-3-4-5-6 og du kan få din mad bragt til døren. Så kan vi alle ligesom være med. Jeg indtager dog sjældent pizza fra noget, der ikke har et romantisk navn, hvilket så samtidig diskvalificerer steder som *King's Pizza* og *Pizzaland*. En af de bedste herude på Vestegnen er *Pizza Napoli* ved Glostrup Station. Der kan man endda støde på en pizza med navnet *Bomber Bo*, der bl.a. byder på chili. Onde tunger vil måske sige, at

Feature

den ganske rigtig minder om vores gamle angriber, der nu feder den i Bolton, med en god fed løn og en scoring engang hver tredje måned. Umiddelbart ser den god ud, den er meget stærk første gang, men efterhånden opdager man, at indholdet måske er mere skræmmende på papiret end i virkeligheden. OK, den var lidt plat, for sandt at sige var det vel kun internationalt, at Bo Hansen ikke leverede varen. Og på træningsbanen. Og når holdet var i modvind.

Nedjustering eller Guinness-trang??

Nå, fuck det! Alle hader os, postuleres det. Så meget, at der ligefrem er blevet oprettet en hjemmeside, der underbygger dette. Nu siges det, at den lukker, men webmasteren afviser at kalde det en lukning. "En økonomisk nedjustering", udtaler webmasteren til den hemmelige mikrofon, som jeg har fået indopereret i venstre armhule. Det var faktisk muligt, at han sagde 'En Guinness, tak', men vi mediefolk har rimelig frie hænder, så vi skriver hvad der passer os. Mig bekendt kan der heller ikke være nogen økonomi i, at være webmaster på et online fanzine. Det skulle dog være et faktum, at siden pr. 15. juni 2001 vil bestå af et debatforum, der efterhånden er blevet et godt alternativ til Brøndby Supports Sydsiden Online, samt en chat - det er jo så populært blandt unge mennesker nu til dags. En debatforum og en chat?! Man undrer sig over, hvordan siden har kunne overleve i 2½ år med de fantasiløse faciliteter, som siden stiller til rådighed for brugerne. På den anden side, så lykkedes det samme for Brøndby IF, indtil man fik et klasse site op at køre. Skulle man ikke føle sig deprimeret nok over *Alle Hader Os* siden, så kan webmasteren belemre din harddisk med 1 Megabyte ordjongleri - ordene er vel nærmest kastet ind med en skovl - i et Word-dokument, der skulle gøre det ud for en bog om fankulturen i Brøndby. Jeg har selv opprioriteret gennemlæsningen af bogen, til fordel for det marathonløb jeg havde lovet mig selv, at jeg skulle løbe inden de næste ti år.

Nå, i skrivende stund venter 1. maj-møderne. Jeg glæder mig altid til denne dag. Få et indblik i hvordan folk levede i tresserne, når

de var allermest på hash og guldøl. En dag, hvor det igen er tilladt, at lade skægget stå, komme hinanden ved, synge enormt samfundsrelaterede sange, danse i rundkreds og svinge med faner, der ellers bare ligger og samler støv. Det er lidt ligesom de der vikingespil, der bl.a. dyrkes i Jylland. Det er meget sjovt at se på, ude af trit med tiden, deltagerne lugter altid grimt efter nogle timer, den større mening er svær at få øje på og jeg vil aldrig indlade mig på at deltage. Jeg har nogle modeller i Milano, som jeg skal dele barberblade med, så indtil næste gang. Ciaol

Suburban Rebels

The Business spiller musik for rigtige - og tørstige - fodboldfans.

Da punk rocken med The Sex Pistols i spidsen blev mere kommercialiseret i sen-70'erne dukkede en ny bølge af britisk "punk" op med navnet "oil". "This Was A Rougher Form Of Punk With More Of A Working Class Look As Well As A Strong Devotion To The Sport Of Soccer & Drinking. It's Ideal Was Much In The Way Punk Was Originally Intended To Be. It Took Its Form In The Ghettos Of London & Was Labeled Oil". Som forklaret af et af de første og førende oil bands The Business, som blev dannet tilbage i 1980. The Business udsendte 80'erne plader som 'Loud, Proud & Punk', 'Smash The Discos', 'Suburban Rebels' (yooooooooooooo!) og 'Saturday's Heroes'. Det var dengang der var terrace-culture på alle de engelske stadioner. Men oil kulturen - den lever stadigvæk på allerbedste undergrunds-niveau, og den 5. juni udsender The Business en ny cd i 'No Mercy For You'. En anmelder-kopi dumpede ind ad min brev-kasse halvanden døgn efter en lang bumse-aften i forbindelse med ab-kampen, og navnlig et nummer (selvom der bestemt er mange sjældne sange på cd'en) tog min fulde opmærksomhed. Et nummer som 100% sikkert vil danne grund for en ny æra af Pubspotter- og Casual sangkultur - og hvem ved, måske også inspirer den kommende Brøndby cd?? Så, her er den geniale tekst til 'Guinness Boys'. Selvfølgelig vil få premiere for fuld volume-kand Spotter/Hyæne-bussen på den kommende tur til Silke (så kan du lære det, Heinz! - red.) (Teksten forefindes på side 13!!!)

FanForum 2000

- kom der noget ud af det

En af Fan Forum 2000's fast engagerede, **Martin Heiden**, opsummerer resultaterne af dialogen med Brøndby IF.

Fan Forum 2000 (omtalt som "FF 2000") var et initiativ startet af et bredt udsnit af Brøndby IF fans, som skulle søge en dialog med klubben. Så langt kunne alle være enige. De fleste af medlemmerne kunne også blive enige om at FF 2000 mest af alt skulle være en idé-gruppe, som skulle prøve at få noget indflydelse på, hvordan især det nye stadion skulle indrettes, set ud fra en fan's synspunkt. Klubben tog initiativet op og mødte frem med alle klubbens spidser for at høre hvad disse Brøndbyfans kunne bidrage med.

Fra røvspark til ølramme-rabat

Der er selv blandt FF 2000's medlemmer delte meninger om hvor gode resultater vi fik - og hvad klubben fik ud af - de ca. 10 møder det indtil nu er blevet til. Personligt synes jeg at vi har fået meget indflydelse. Folk holdt sig ikke tilbage på møderne, og der blev da også uddelt skidebatter fra Pær B. Men jeg tror at vi har været med til at få sparket klubben bagi, så de virkelig har forstået at Brøndby IF's fans heller ikke vil acceptere at blive overhalet af nogen andre klubber i Danmark. Jeg mener selv at vi har givet mange ideer til klubbens web site, som den ser ud i dag, og hvad der er vigtigt og mindre vigtigt. Vi har også været med til at starte juniorklubben op i den form og med de fordele det giver. Vi har ønsket at få TV-skærme bag Faxe, som vi har oplevet mange steder i England (Leyton Orient undtaget). Vi har ønsket at toiletfaciliteterne blev gode nok, og at man kunne købe øl på øverste dæk af Faxe tribunen - og efter at stadionchefen har fået bygget trappen op til øverste dæk, kan vi både får væske ud og ind i højere tempo end før.

Vi har også ønsket et billigere sæsonkort. Det har vi fået. Almindelig billetpris er også faldet, som flere i FF 2000 mente var for høj. Lige siden starten af FF 2000, har Flaming skreget på billigere øl. Nu kan man købe rabat kuponer, så man køber 5 øl for 4's pris. Det kræver bare at den, der køber rabatkuponer er medlem af Brøndby Support. Hvis man melder sig ind i BS, kræver det at man køber 25 øl på et helt år, så er de 150 kr sparet.

Alt i alt synes jeg vi har fået meget ud af de møder, og hvis behovet er der igen, enten fra klubbens eller fans' side, kan nye møder aftales og man ved nu hvem, man kan gå til. Det virker som om, at klubben hellere vil lytte til folk, der kritiserer dem ansigt til ansigt end lade sig påvirke af det, der skrives på nettet, eksempelvis på SSO.

Og så lige den bitre pille

(indtages med vand):

Der kommer andre fans efter jer...
(Den lader vi lige stå et øjeblik, red.)

I øvrigt, ved en afstemning i '97, stemte 2ML's læsere Tøfting ind som superligaens grimme spiller. Graulund kom ind blandt de sidste 6%!!

Kære Silkeborg IF...

Kære Silkeborg IF,

mit navn er Jens Jam Rasmussen - cand mag., selvstændig kommunikations konsulent og loyal Brøndby IF tilhænger siden 1974.

Jeg har haft fornøjelsen af, at gæste Jeres stadion i samtlige turnerings- og pokal kampe mellem Silkeborg IF og Brøndby IF, og agter selvfølgelig også at møde op til den kommende kamp mellem vor klubber, søndag den 27. maj kl. 17.05.

På sin vis er det jo altid en stor fornøjelse, at tage turen fra Vestegnen og over til Jeres smukt beliggende by og stadion (selvom fornøjelsen jo ofte har været spoleret af at Silkeborg IF er ganske go'e på hjemmebane!) - ja, alternativt har jeg da også taget turen andetsteds fra. I marts 1998 tog jeg direkte til Silkeborg IF - Brøndby IF kamp på Silkeborg Stadion fra Kathmandu i Nepal via et 24 timer *stop-over* i New Delhi, samt et par hurtige skift i Kastrup og Karup Lufthavn. Og det var ved denne kamp, at jeg i særlig grad bemærkede en alvorlig hæmsko ved at være udebane-tilskuér på Jeres stadion. Problemet var - og ER - at man simpelthen ikke kan se målstregen og en del af baglinien ved nærmeste mål på grund af alle de reklameskilte, der er sat op omkring målet - og at afsnittet for de tilrejsende fans bagved er alt for lavt placeret. Sådan forholdt det sig i hvert fald senest, jeg var på Silkeborg Stadion, i aug. 2000.

Jeg betaler normalt en entré på et beløb, som jeg erindrer til 80 kroner (korriger endelig hvis jeg tager fejl, her!). Det er fint nok, men er disse 80 kroner så også betaling for HELE fodboldkampen, altså det spil der også måtte foregå i og omkring målfeltet foran det omtale mål?? Er dette tilfældet, så må jeg klage til Forbrugerrådet, som jeg har kopieret denne mail til, for man kan altså IKKE se noget for de sk**e skilte! For eksempel noget så rimelig relevant, som hvorvidt der er mål eller ej!!

Da jeg endnu ikke har set beskeden "Begrænset Udsyn" påskrevet Jeres billetter, antager jeg derfor at de 80 kroner er betaling for HELE kampen. Har jeg overset et sådant forbehold, og er de 80 kroner dermed IKKE gældende for HELE fodboldspillet på banen, beder jeg dem undskylde; og vil dernæst anmode dem om at tage et højere entrébeløb, eksempelvis 100 kroner, og med udsyn til HELE banen.

Ser frem til at modtage Jeres synspunkt på denne sag, hurtigst muligt!

Venligst,

Jens Jam Rasmussen

På 2ML afventer vi naturligvis også Silkeborg IF's svar og vil indsætte svaret i det kommende nummer.

OPKAST!

Endnu et særtillæg af disse uoharmerende, ildelugtende og mandehørmende sider kaldet "Opkast".

Der advares imod alkoholiske tendenser og plai ordbrug. Sundhedstyrelsen anbefaler, at man maksimalt indtager 6 sider af dette tillæg om måneden. For kvinder gælder det, at "Opkast" er særdeles sundhedsskadeligt og kan fremkalde aggressioner og hovedrysten.

Enjoy!

This is what
happens when
you drink
milk
instead of
beer!

Mandag sutter

Søren Jensen beretter om en søndagstur til det Sønderjyske – og om dagen derpå i København.

På et eller andet tidspunkt skulle det vel ske. Personligt havde jeg nok håbet på det modsatte, men sådan ville han det ikke – *Redaktøren*. Det er ellers lykkedes ganske fint for mig hidtil. Hver eneste gang, at det kunne synes rimeligt at være min tur, er jeg stille og roligt gået under jorden til et stykke efter deadline. Og det har virket. Indtil nu. Ordren er klar og tydelig. Og den er givet af ham – *redaktøren*. En fyr hvis mangel på fysisk udstråling til fulde modsvares af hans utilregnelighed. Under alle omstændigheder en gut man adlyder. Og så må man jo i gang. Selvom jeg gentagende gange har forsøgt at finde en vej uden om. Ordren er utvetydig: "skriv om Haderslevkampen. Deadline mandag!" (*Den klarede du jo glimrende. Kun tre dage forsinket, din kegle! – ass. red.*).

Kreative overskrifter

Nu ved jeg ikke hvordan I har det, men mine mandage efter en 'away-day' er altså ikke for børn. Jeg har nok at gøre med at kæmpe mig på arbejde, så en sådan opgave synes blot en smule uoverkommelig.

Hvorfor *mig*? Jeg har sgu'da skrevet så mange artikler til dette blad! Hvorfor kan jeg ikke også bare denne gang skrive om noget andet? Mens jeg halvt sovende forsøger at skrive disse ord ser jeg pludselig alle de kreative overskrifter foran mig – alle de fede historier, der ikke død og pine absolut skulle skrives på en mandag. Hvad med "Den store guide gennem Hovsa's drinkskort", eller "Tankstationer ved motorvejen – hvordan fanden kan det løbe rundt når alting er gratis?", eller "Hvem er de folk, der spiller *pokerfuglen*, når der ikke er mere porno på Kanal Kbh.?" Dybdøbende journalistik, der kunne skrives hvor som helst og frem for alt *hvornår* som helst.

Haderslev t/r

Og så lige Haderslev. Panserne har klippet pladerne på vores minibus, så den står på biltur og ingen pubspotting. Altså knap så mange røverhistorier som man eksempelvis kunne have skrevet om efter aalborg og 2 x viborg. Nå, et lille frokostvisit inden kampen hos Farmand Fløe i Sønderborg øger odds'ene væsentligt for at få arbejdet en brandert. Med 170 i timen lykkedes det at nå stadion ét minut i kick-off – så er der da i hvert fald én ting, der er som det plejer! Fuglsang til en rund 20'er på stadion, så jeg skal spare jer for et kampreferat. I husker nok alligevel kampen bedre end jeg når alt kommer til alt.

Fuckere på "langtur"

Takket være fornuftig kørsel af Jesper 'Mulvad' er vi på Glostrup Station allerede 2,5 time efter kampens afslutning!!? Og hvad oplever man så? Hvad der ellers har været en upåklagelig dag forstyrres pludselig af en større mængde fans fra kedelige københavn. Jeg bliver en smule indebrændt og overvejer at tage en taxa det sidste stykke hjem, men hopper alligevel ind i toget mod byen. I en kupé fyldt med det hvide affald fra Byens Luder. Fy for satan!

Et par af dem brokkede sig over den laaange tur til "Bøsseby", og så måtte vi jo definere begrebet "langtur" for dem (hvis man kan kalde Haderslev for en "langtur"?). Og de papfans så fuldstændigt målløse ud, da Jam underholdte dem med, at han da kørte til bold m.m. fra sin bopæl i Kbh. N. til VP på CYKEL, året rundt!

Nå, skal der være en morale må det være, at det endnu en gang blev bevist, at varm sol, kolde øl, godt selskab og 3 point, kan forvandle selv den værste gang tømmermænd til en kanon søndag. Tak skal I ha'!

NB: Alle stednavne, personnavne og hastigheder er ændret for at beskytte de pårørende!

Sæsonopdateringen i punktform.

Her er 2ML's forenkledte sæsonopdatering, for dem, der allerede skulle have gjort *the ups n' downs* fra sæsonen af. Betragt det som en slags "Nyheder på Tegnsprog".

- Sæsonens første mål blev scoret af Peter Graulund
- Sæsonens anden kamp mod Odense blev 0-0. Siden har vi ikke spillet målløse kampe i Superligaen
- Peter Graulund og Oumar Barro har noteret sig for et enkelt hattrick hver i sæsonen.
- To gange har vi indkasseret nederlag på over et mål i sæsonen. De kom lige efter hinanden i oktober mod hhv. Lyngby (0-3) og aarhus gfc (0-2)
- Vores tre EC-udakampe endte alle 0-0
- Største tilskuertal på hjemmebane har været 28.418 mod AB og 26.097 mod pse. Laveste var 6.388 mod Odense.
- På udebane blev det magiske nummer 33.333 trukket op af Mr. Burns' hat, mens næstflest så os i Odense (8.754). Laveste tilskuertal var naturligvis i Herfølge, da 3.372 så os blive snydt på kryds og tværs. Der var dog kun 2.468 da vi blev slået ud af pokalen i Viborg.
- pse er det eneste "hold" vi ikke har fået point imod denne sæson.
- Det siges, at vi har et kompleks i Viborg. Vores modstander på sidste spilletag har dog siden 1990 kun vundet én gang i Brøndby på ni forsøg (5-2 i 1998). Brøndby IF har syv sejre og kun én af dem har været vundet med mindre end to mål.

Den Store Borg-tur

Viborg og Aalborg ude indenfor tre dage?? Barnemad. Steen "Morfar" Sørensen beretter om årets ondeste pubspotter-tur.

Brøndby PubSpotters (BPS) var selvfølgelig stærkt repræsenteret på nogle trin ved en græsplæne på et kaserneområde i Viborg, da Brøndby IF skulle spille kvartfinale i DONG-Cup'en torsdag d. 19/4 mod den lokale Fodsports Forening - og da vi skulle til Aalborg kun 3 dage senere, var vi nogle stykker fra BPS-posen, der valgte at blive på fastlandet. En enkelt ville prøve på at tynde ud i bestanden af jyske ferskvandsfisk, vores junior-spotter skulle til konfirmation hos noget familie, mens vi var tre, der havde planlagt den Store Borg-tur.

Uventet pubspotting

Det hele tog sin begyndelse på Sct. Patricks Day, da jeg mødte Harry (i BPS er vi sikre på, at det er Troels Fløe, der er inde i Harry fra DSB-reklamerne; eller også er det omvendt?) på "Kennedy's" i København. Jeg havde længe tænkt på at blive i Jylland mellem de to omtalte kampe, så da Harry nævnte, at han skulle ned og se St. Pauli i Hamburg om lørdagen, var jeg straks på - især da Harry kunne fremtrylle gratis overnatninger. I ugen op til Viborg-kampen havde Nikolaj - vores repræsentant i det kronjyske - meldt sin deltagelse på Borg-turen, hvor der var planlagt følgende stop på turen: *Viborg, Sønderborg, Flensborg, Hamburg og Aalborg* - deraf navnet! Mens Nikolaj ville støde til i Viborg, kørte Harry og undertegnede selvfølgelig med BPS-bussen - med "Jernbanecaféen" på Vesterbro (hedder det ikke *Vesterborg?* - red.) som det sædvanlige udgangspunkt og mødested.

Som sædvanlig ankom vi til stadion i sidste øjeblik p.g.a. diverse stop og pauser undervejs - bl.a. det obligatoriske stop ved "Hancock-tanken" lidt uden for Viborg. Kampen er der vist ingen grund til at komme ind på, så jeg iler videre - og det samme

gjorde BPS-bussen, for Harry, Nikolaj og undertegnede skulle nå et tog i Vejle kl. 22:48. Toget blev lige akkurat nået, så der var ikke tid til pubspotting i Vejle, men det fik vi uventet tid til i Kolding. Der skulle vi nemlig skifte til toget mod Sønderborg, og det var næsten en time forsinket, så vi fik spottet "Bertram" - en ganske udmærket pub lige over for banegården med et lille, men glimrende udvalg af fadøl. Grundet forsinkelsen ankom vi klokken lort til Sønderborg, så det var bare ind i en taxa og så hjem til Harrys mor, hvor vi skulle overnatte. Efter lidt natmad og en enkelt pilsner tørnede vi ind.

Pubspotter som sikkerhedschef

Næste formiddag var der lige tid til at spotte en enkelt pub i downtown Sønderborg - "Maybe not Bob" hed den - et spøjst sted uden det helt store øludvalg, men de havde da Kilkennys. Så stod den på koteletter i fad hos mor Fløe, inden far Fløe hentede os for at køre os til Flensborg. I Flensborg var der lige tid til en enkelt fadbarnse på "Hansens Brauerei" - et minibryggeri - inden der var afgang med Deutsches Bundesbahn til Hamburg. Vel ankommet til Hamburg - og efter en Curry-wurst på banegården - skulle vi finde Uwe Schmidts lejlighed i kvarteret omkring Reeperbahn. Uwe var én af Harrys bekendte, og vi skulle bruge hans lejlighed til base og overnatning. Lejligheden blev fundet, vores ting blev dumpet, en øl blev drukket, og så tog vi på "Osbornes" - et lille snusket værtshus, som de fleste i den ærværdige læserskare må kunne huske fra HSV-turen. Efter at have hentet nogle flere danskere - bl.a. Christian fra BPS-posen - på busterminalen, stod resten af aftenen på "Jolly Roger".

"Jolly Roger" er en lille kælderbeværtning - med et billard i baglokalet - hvor der stort set kun var St. Pauli-fans - altså deres svar på Hovsa. Blandt de tilstedeværende fans var - som den naturligste ting i verden - Skt. Paulis svar på Hoffmann, og han så ud til at

Opkast!

more sig fortræffeligt sammen med de andre. Sådan kan man altså også være sikkerhedschef! Næste aften skulle han i øvrigt være DJ samme sted!!!!

Flisse til et tøjdyr

Lørdag omkring middag stod den på brunch på én eller anden kaffebar, og derefter skulle vi til "Fanladen", hvor der lå billetter til eftermiddagens udsolgte kamp – St. Pauli vs. Rot Weiss Oberhausen. "Fanladen" er en kombineret souvenirshop, et billetsalgssted og mødested for Skt. Pauli-fans – og så kan man købe øl! Vi havde fået billetter til away-enden, men det var vist mere af navn end af gavn, der var i hvert fald langt flere Pauli-end Oberhausen-fans. Den lille gruppe Oberhausen-fans lignede en flok roligans med deres rød-hvide farver, og dette indtryk blev kun forstærket af et stort flag, som var syet sammen af fire dannebrog!

Vel inde på stadion stillede vi os i den side, der var nærmest langsiden med de mest højroastede Pauli-fans, men inden da havde vi selvfølgelig frekventeret baren, hvor ti fadbamser kostede 50 DM. St. Pauli kom lynhurtigt bagud, men de var faktisk Oberhausen overlegne, så da dommeren fløjtede af, havde St. Pauli vundet 4-1. Som sagt var der fuldt hus, men hold da kæft, hvor blev der larmet og sunget alt for lidt – i den retning er vi flere lysår foran.

Efter kampen var vi lige forbi "Jolly Roger", inden vi gik på "Cluzard rund um die Uhr" på Reeperbahn – et underligt sted. Værtshuset ligger på 1. sal, og for at komme derind, skal man ind i en helt almindelig opgang, op ad trappen, ind ad en helt almindelig dør, og så står man i værtshuset, hvor der i øvrigt er en stor terrasse med udsigt over Reeperbahn. Senere på aftenen endte vi på "Jolly Roger", inden alle, undtagen Harry, gik hjem til Uwe – vi skulle jo med en bus klokken fem søndag morgen. Mens vi sad hos Uwe og slappede lidt af, dukkede Harry pludselig op med et stort smil over hele femøren og proklamerede, at han kom fra en lejlighed lige ovre på den anden side af gaden, hvor han havde været sammen med en kvinde – Harry havde sgu' scoret! Vi andre var nu af

den faste overbevisning, at Harry havde betalt, og kvinden hed Ursula.

Kort efter at Harry dukkede op, skulle vi afsted mod busterminalen, men alligevel kom vi i sidste øjeblik – ja faktisk kom vi faktisk for sent til bussen, men den var heldigvis ikke kørt. Og så var det ellers afsted mod Aalborg, hvor vi ville ankomme syv timer senere, klokken 12:00.

Nikolai havde heldigvis nogle venner i Aalborg, hvor vi kunne slappe af og spise lidt pizza. Vi var totalt smadrede efter busturen og – ikke mindst – Hamburg, hvor vi havde fået al for lidt søvn den første nat og slet ingen søvn den anden, så vi var ikke just oplagte til at gå i "gaden". Vi kom da ud til stadion og mødte resten af BPS-posen, så kampen, hoppede lystigt i slutminutterne, og så gik det ellers hjemover med diverse afstikkere. Herunder turens definitivt sidste pubspotning – af Nikolais lokale Stevnstrup Bodega, hvor vi endda kunne få en hel kasse Tuborg med i bussen for kun 150 kr. Jo, det var definitivt den store Borg-tur...

Opkast!

Spottet!

Bodega Støvlen i Vanløse

Miraklernes tid er ikke forbl. Det lykkedes Søren Jensen at kombinere en DS kamp med pubspotting.

Traditionen tro skal der i dette lille øl-tillæg anmeldes en beværtning. Egentlig burde det denne gang være Stevnstrup Bodega (som blev spottet efter Aalborg-kampen), der stod for skud, men af forskellige årsager tillader min hukommelse ikke at give en fair beskrivelse af dette sted. Så for at undgå en blank side valgte undertegnede at bruge en lørdag på DS kamp i Vanløse med der til hørende pubspotting. Valget for indtagelse af pre-match pints faldt på et sted kaldet "Støvlen", en lille bodega på Jyllingevej (adressen har jeg skrevet ned, men kan ikke helt gennemskue min egen håndskrift).

Jeg var blevet oplyst, at det var her Vanløse's tilhængere hørte til, hvilket heller ikke kan udelukkes, da deres fanskare senere skulle vise sig at være ikke-eksisterende (med undtagelse af en enkelt fyr, der gik amok, da Morfar høfligt forespurgte om han måtte købe hans datter!).

Sortiment:

Tre slags Albani på fad giver et lille plus i karakterbogen. Nok er det hverken på højde med en Stella Artois eller en Hancock, men så længe man slipper for at drikke det sprøjt, som de unævnelige reklamerer for, er det vel OK. Prisen lå så vidt huskes på 25 kroner/pint svarende til 1,04 Hovsa-øl. OK, uden at være prangende. Men som en eller anden (var det nu Søren Jensen, Charles Bukowski eller W.C. Fields??? - red) en gang har sagt, at "...når alt kommer til alt er øl vel aldrig så dyrt, at det ikke er pengene værd." Dagens prisbasker bestod af 2 cl Fernet Branca for 10,- Et tilbud, der kunne få selv mine tre ledsagere til at stå tidligt op.

Jukebox:

Et ganske fornuftigt udvalg. Lige fra Elvis Presley og The Beatles over Limahl og Svenne & Lotta til TV2, U2 og en masse nymodens tecno pop. Ikke lige hvad jeg havde forventet af et sted som dette. Tilhørende dansegulv, men jeg er ret overbevist om, at du selv skal medbringe dansepartner.

Omgivelser:

Vinduene er den karakteristiske farvede slags, der gør, at os alkoholikere ikke skal blive nedstirret af forbipasserende, eller er det omvendt? Indenfor er alt holdt i træ, sikkert for at give stedet et western look. En gang Gori ville gøre underværker.

Betjening:

En ganske venlig middelaldrene kone, der vist nok selv fik smug pimpet et par sjusser. Respekt!

Tolletter:

Who gives a shit? Bare belysningen er så tilpas skummel, at man ikke behøver at se sig selv i øjnene. Nå, de var vist OK.

Konklusionen må blive, at "Støvlen" så absolut er et besøg værd, hvis man alligevel er i nabolaget. Det bliver alt i alt til 1.073 2ML point, for "den udmærkede, men noget rutinepræget præstation."

En ny kasket til samlingen!

OPKAST!

Husker du Benjamin?

Kunstnerisk frihed er ikke sådan at kimse ad. Derfor kan jeg hermed, med denne nekrolog, afsløre, at vores elskede institution – også kaldet BPS-bussen – ikke bare var en følelseskold bunke papmaché og jern med et udseende som en forstørret torskerognsdåse og med rustpletter, som ellers kun Gorbatsjov har forstået at bære med stil indtil da. BPS-bussen var mere end det – bussen havde et navn; Benjamin...

I forbindelse med de mystiske omstændigheder, hvor under Benjamin led en smertefuld død, er sandheden om politiets brutale metoder igen ved at indhente dem. Retfærdigheden vil dog aldrig ske fyldst og når en mængde storberusede mennesker fremover, med grådkvalte stemmer og tårerne trillende ned ad kinderne, vil råbe "Husker I Benjamin?" efter etaten, vil de knække den sidste del af selvtillid, retfærdighedsfølelse og hele knogler med deres knipler. Hvorfor skulle Benjamin dø?

Statsadvokat Birgitte Pock har ikke været de sørgende til stor hjælp. Hun skriver følgende til de efterlattedes klage over politibrutalitet: *"Jeg har i dag besluttet mig for at standse undersøgelsen i den sag, hvor de har klaget over politiet....Deres klage skal ses nærmere at vedrøre politiets generelle dispositioner...(...brug af stove)...hvilket de har sammenfattet som "rendyrket chikane" fra politiets side". (Er du nu sikker op, at det er den rigtige politiklage, som du læser op ad? – red.).*

Benjamin blev brutalt slået ihjel med en boltsaks. Af hensyn til de efterlattede kan jeg ikke gå nærmere i detaljer, men blot konstatere, at vi lever i en Stasi-lignende tid, hvor man dækker over skumle affærer og lusker i naboens skraldespand for at undgå en Unterberg eller...(Ja, tak! Vi toppe her – red.)

BENJAMIN

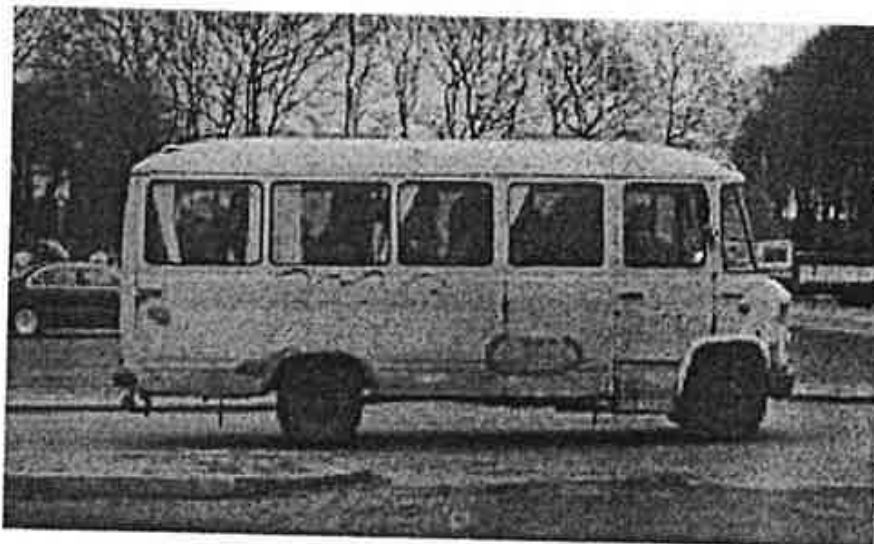
1973 – 2001

The Tribute Album

1. Highway to hell - AC/DC
2. Bitter sweet symphony - The Verve
3. Langebro – Gasolin
4. We're not gonna take it - Twisted Sisters
5. Live forever – Oasis
6. If you tolerate this - Manic Street Preachers
7. Champagne Supernova – Oasis
8. Ace of spades – Motorhead
9. Tror du det er for sjov jeg drikker - Red Warzawa
10. Can't help falling in love - Elvis Presley

In a pub near your soon -Pubspotting
Records #0001

Pubspotting Records © is a part of the
Brøndby Pubspotters ©.

Jeg har allerede
præsteret en dum
kommentar, inden jeg
er tiltrådt i cirkuset.
Det bliver for fedt,
det her...

”JEG
VIL
ALDRIG
SPILLE
FOR
FCK”

NIKE
ER KLAR
MED DEN
NYE
PS&E-
KOLLEKTION

